

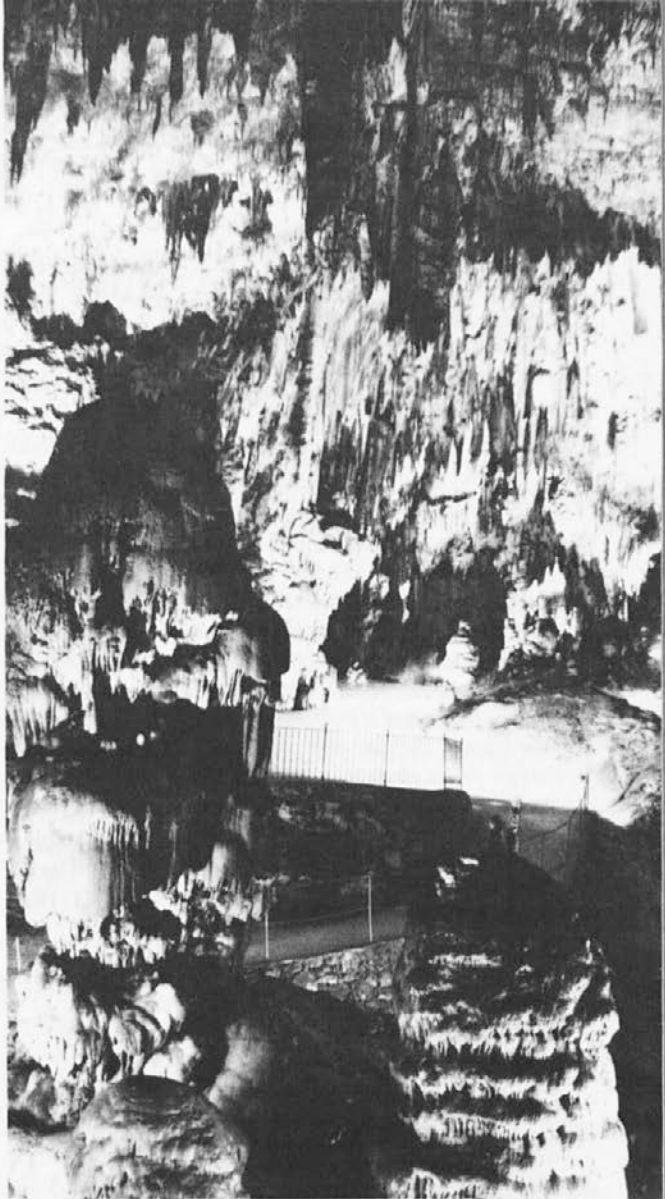

BREZJE

KRALJICA SLOVENIJE *prosi za nas!*

MARIJA POMAGAJ, Odrješnikova in naša mati, ti znamenje upanja in tolažba potujočemu božjemu ljudstvu! — Skozi vso našo zgodovino smo čutili tvojo materinsko roko. Od nekdaj te je naše slovensko ljudstvo častilo kot Pomočnico kristjanov ter se v miru in vojni z zaupanjem zatekalo k tebi. — Priporočamo ti danes sebe, naše družine, naše rojake širom po svetu, našo Cerkev in našo domovino. Pomagaj nam, da bi postali kras slovenskega naroda in neutrudni delavci za pravičnost, mir in ljubezen v svetu. — MARIJA POMAGAJ, ostani z nami in prosi za nas! Amen.

Pokojni škof LENIČ

THOUGHTS
LETO-YEAR 40

APRIL
1991

misli 40 LET

Naslovna slika: Čudovite podzemne lepote razkriva Postojnska jama svojim številnim obiskovalcem.

+ + +

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

NAŠE MISLI postajajo počasi pa gotovo znane tudi v deželi pod Triglavom. Po toliko letih molka o njih a! pa napadanja češ da so reakcionarski list in kot tak nima pravice priti preko meje, se mi zdi vsako javno priznanje kar prelaskavo. Nisem ga vajen.

V "Družini" (16/40, 21. apr. 91) je Janez Rihar, vodja novoustanovljenega Katoliškega središča Slovencev po svetu, objavil članek z naslovom *Misli iz Avstralske Slovenije, ki predstavi našo revijo in jo tudi "potrepnja po rami"*. (Hvala, Janez!)

Eden uspehov tega članka je to, da sem dobil že nekaj pisem s prošnjo, naj bi jim začel pošiljati MISLI. Prav zaradi daljave naše celine od Evrope je zanjo morda še večje zanimanje. Za mnoge je najbrž še Indija Koromandija, četudi je v resnici le ena izmed dežel, kjer so naši ljudje našli novo domovino svobode in velikega kosa belega kruha.

MISLI, tudi prejšnje letnike, so zaprosile že nekatere knjižnice in rad bom ustregel tudi s starimi številkami, v kolikor so na razpolago.

Za zamenjavo revij je zaprosil tudi urednik **RODNE GRUDE** Jože Prešeren, kar me veseli. Tudi pri **SIM** se počasi premika in MISLI samo želijo, da bi Matica postala mati vseh izseljencev, ne pa — kot pretekla leta — enim mati, drugim pa mačeha. Samo na ta način bo prejela tudi naše sodelovanje.

— Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language. — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. — Ustanovljen (Established) leta 1952. — Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. — Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE 19 A BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 — Tel. (03) 853 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 — Naročnina za leto 1989 (Subscription) \$ 8.—, izven Avstralije (Overseas) \$ 18.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji. — Rokopisov ne vračamo. — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam. — Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 — Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056. Telephone: (03) 387 8488

božje

misli

in
človeške

Leto
40
št.
4

APRIL 1991

Dan, ki še traja . . .

– Iz velikonočnega govora
Janeza Pavla II – stran 65

Slovenija v svetu – pesem

– Dr. Marko Kremžar

Ob letu slovenske demokracije

– Izjava zdomske SLS – stran 67

Marija od Nove Strife

– P. Niko – stran 69

Viktorija vpeljuje novo maturo

– A.L.Ceferin – stran 71

Kako se bo končala naša prav-

ljica? – Dr.Z.Kumer – stran 73

Ustanovitev OF – kdaj?

– R. Smersu – stran 74

Središče svetih Cirila in Metoda

v Melbournu

– P. Bazilij – stran 75

Izpod Triglava

– stran 78

Sveto pismo – odlomek meseca

/Jan 10, 11 – 18/

– P. Niko – stran 80

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 82

Premakljivi svečnik – roman

– Lojze Kozar – stran 83

Naše nabirke

– stran 83

Letošnje Mohorjevke

– uprava Misli – stran 85

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 86

SIM in volitve v izvršni odbor

– stran 88

Svobodni zbor – pesem

– Stanko Janežič – stran 89

Z vseh vetrov

– stran 90

Kotiček naših mladih – stran 92

Križem avstralske Slovenije

– stran 93

Uvoženo iz dežele

pod Triglavom – stran 96

DAN, KI ŠE TRAJA...

TO JE DAN, ki ga je naredil Gospod (Ps 117 – 118, 24). Cerkev, božje ljudstvo, razkropljeno po vsem svetu, roma temu dnevu nasproti skupaj s Kristusom. Hodimo po poti njegovega evangelija, upoštevajoc vse, kar je "delal in učil" (prim. Apd 1, 1), vse do tistega vrhunca velike noči, ko bo popolnoma pritegnil k sebi vso našo človeškost skupaj z našimi grehi. Tudi smrt je prevzel nase. Ob vznožju Golgote se je spustil v grob in se "po večnem Duhu sam sebe brezmadežnega daroval Bogu" (Heb 9, 14). Duh, ki je od začetka vel nad vodami, je na Golgoti postal plamen, ki je použil daritev. Ogenj pa pomeni ljubezen.

Sledili smo Kristusovim stopinjam. Hodili smo po poti njegovih besed in znamenj, ki jih je delal. Na Golgoti smo obstali brez besed. In ko je prišla poslednja noč, smo čuli ob grobu. Čula je Cerkev v Rimu. Čula je Cerkev, raztresena po vsem svetu. In tako je pred našimi očmi vstal dan. "Dan, ki ga je naredil Gospod" v zgodovini stvarstva, v zgodovini človeka. Dan, ki je vstal iz prečute noči. Dan, ko se je Bog razodel kot Bog živih in ne Bog mrtvih (prim. Mr 12, 27). In razodel se je prav tam, kjer so človekovo smrt zapečatili kot nepreklicno in nepopravljivo dejstvo. "O smrt, jaz sem tvoja smrt!" Te besede bogoslužja polaga Cerkev Kristusu na ustnice v večernicah velike sobote. Zares, to je dan, ki ga je naredil Gospod. On ga je naredil, saj človek ga ne bi mogel. Človek ga morda prav zaradi tega odriva, se ga izogiba. Morebiti zato, ker dvo- mi . . .

Toda – to je dan, ki še traja. Traja bolj nepreklicno od vsakršne človeške smrti. Vztraja kot obljuba, kot nov začetek. Vztraja v moči Duha, ki je v začetku vel nad vodami rojevajočega se vesolja. Danes se je tista voda spremenila v vodo, tekočo iz Kristusove prebodene strani, ki se razliva v žejna človeška srca kot ljubezen, ki ne mine in ne umre, ker ima v njem svojo večnost. Ljubezen bo postala dokončno merilo "dneva, ki ga je naredil Gospod".

Da, to je dan Luči, Moči in Upanja, ki je prisilil k umiku temo, grozečo vsemu svetu. Temo, ki je tudi v našem času zasenčila človeško skupnost. Zgodilo se je takrat, ko so se ljudje odločili za napadalnost in nasilje nad mednarodnim pravom;

SLOVENIJA V SVETU

Slovenija, zapojmo ti
iz polnega srca,
naj pesem naša zadoni
prek zemlje do neba!
Slovenija, naš skupni dom
med biseri sveta,
z lepoto te obdal je Bog
od morja do gorá.

Slovenija, Slovenija,
si naša skupna vez,
ker vsak rojak ohranja te
v srcu kakor kres.
Ta kres se širi v daljni svet,
nikjer mu ni meja,
zatona tvoji zarji ni,
mati Slovenija!

Moj narod — svobodnjakov rod
si kneze voli sam,
mučencev je, junakov plod,
ki ne boji se ran.
Iz tisočletnih korenin
poganja naša rast.
Resnico ljubimo in mir,
svobodo, vero, čast!

V mogočnem zboru narodov
slovenski glas zveni:
zahtevamo nov, boljši svet,
kjer bratje bomo vsi!
Po zemlji vsej slovenski rod
ustvarja in gradi
z naporom uma, svojih rok
človeštvu srečne dni.

Slovenska pesem, delo, kri,
tribarvni prapor naš,
na modrem polju zvezde tri,
ponosno nam vihraš!
Slovenijo, slovenski rod
Bog večni čuva naj
pred zmoto in sovražnikom
sedaj in vekomaj!

DR. MARKO KREMŽAR

ko so hoteli reševati mednarodne napetosti z vojno, sejalko smrti; ko se je od Baltika do Sredozemlja in tudi v drugih delih sveta zaman dvigal glas ljudstev, ki so hrepenela po lastni identiteti, po zgodovini, ki je samo njihova; ko ljudje niso naredili vsega, da bi se soočili z neizprosno grožnjo pomanjkanja, ki je zadela cele narode v Afriki, kakor na primer v Sudanu in Etiopiji, ali pa da bi na isti celini, posebej v Angoli, Mozambiku, Liberiji in Somaliji ustavili vojne in gverile. Le-te izčrpavajo ljudstva, ki že tako žive v negotovosti.

Toda Kristus zmaguje nad temo in razodeva človeku polnost dostojanstva njegovega poklica. Vstanite z njim, ljudje našega časa! Potem boste mogli z ljubeznijo sprejemati življenje od samega začetka pa do naravnega konca. Odločno se boste postavili po robu izkoriščanju revnih. Odklonili boste dobičkarsko trgovino z orožjem in jo nadomestili z načrtno resnično solidarnosti v nesebični službi človeku. Prisluhnite, ljudje našega časa, dolgo preslišanim zahtevam zatiranih ljudstev, kot so Palestinci, Libanonci, Kurdi. Zahtevajo le pravico do obstoja v dostojanstvu, pravičnosti in svobodi. Legitimne zahteve, ki jih leta zaman ponavljajo. Ne bojte se slehernemu človeku priznati pravice do svobodnega izpovedovanja vere! Tudi nate mislim, draga skupnost katoličanov v Albaniji, ki si ostala zvesta Kristusovemu nauku. Pogumno korakaj v čase, ki ti bodo prinesli obilne sadove!

S tega mesta, ki je srce Cerkve in kamor prihajajo kriki bolečine in proseči klici na pomoč, se v tem težkem zgodovinskem trenutku obračam na vas, voditelji narodov: poslušajte glas revnih! Samo na mednarodni ureditvi, ki bo vsem zagotavljala neodtujljive pravice in svoboščine, je mogoče zasnovati družbo, v kateri bodo vsi srečni. Pomagajte ljudstvom v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki, ki si želijo bolj demokratičnih in bolj svobodnih družbenih ureditev. Človek naj uživa popolno spoštovanje, saj v njem sije božja podoba. Vsaka žalitev človeka je tudi žalitev Boga, ki je s človekom sklenil trdno in trajno zavezo.

Zaupajte, bratje in sestre po vsem svetu! Kristus stopa pred nami v našo prihodnost.

Iz letošnjega velikonočnega govora
papeža JANEZA PAVLA II.

Ob letu slovenske demokracije

Izjava SLS je izšla v argentinskem tisku in je vredna razmišljanja vsakega Slovenca v svetu. Sodelujmo in pomagajmo, a bodimo pazljivi!

SLOVENCİ z veseljem in z zaupanjem spremljamo dogodke, ki približujejo Republiko Slovenijo državni samostojnosti in suverenosti. Zavedamo se, da ideja narodne samobitnosti izhaja iz naravnega in krščanskega pojmovanja, ne iz marksističnega internacionalizma.

Iz zdomstva pozdravljamo pogum in zavzetost tistih rojakov, ki so se ob razkrajanju komunističnega sistema odzvali klicu svoje vesti in stoletnih narodnih teženj ter prijeli po volji ljudstva za krmilo republike. V težkih časih, pred katerimi stoji naša domovina, slovenska demokratična vlada potrebuje in zasluži odločno podporo vseh svobodoljubnih rojakov.

Medtem, ko se večji del državljanov slovenske republike, po dolgih desetletjih totalitarnega režima, polagoma privaja demokratičnemu načinu življenja, na slovenskem obzorju vendarle ni vse jasno in razveseljivo. Ob razumevanju težav in preizkušenj, pred katere je postavljen naš narod in iz iskrenega spoštovanja do naporega dela mnogih požrtvovalnih rojakov, se kot Slovenci in kot demokrati od nekaterih pojavih sprašujemo:

– Kako je mogoče, da nekateri člani demokratskega parlamenta še branijo rdečo peterokrako zvezdo in zagovarjajo njeno mesto na narodni zastavi? Mar res ne vedo, da gre za simbol boljševiške revolucije in sovjetskega imperializma? Medtem, ko drugod trgajo rdeče zvezde z zastav in s tem zavračajo obdobje totalitarnega nasilja, se Slovenci sprenevedamo. Tu ne gre za nevednost ali za nepoznanje lastne zgodovine, temveč za načrtno ohranjanje zgodovinske prevare.

– Nerazumljivo je, da pripravljajo nekateri letos, po javnem odkritju zločinov v Rogu, Teharjih, krimskih jamah in neštetihih skritih grobiščih, praznovanje obletnice ustanovitve OF. Kako je mogoče slaviti ustanovitev organizacije, ki je bila zamišljena in izpeljana kot orodje komunistične partije za revolucionarni boj in doseg totalitarne oblasti med Slovenci? Kako morejo vabiti k takemu slavlju katoličane, katerih prednike so z njihovimi duhovniki vred mučili

in morili ter jim jemali dobro ime v imenu iste OF, še predno se jim je kdo uprl? Ali morda še vedno računajo na moč prevare in strahu, ki so ju znali desetletja vlivati v podzavest našemu narodu?

– Prav tako je nerazumljivo, da mnogi rojaki obsojajo genocid nad domobranci in ostalimi nasprotniki komunizma, istočasno pa se obnašajo kot bi šlo za dejanja, ki jih ni zakrivil nihče. Pri tem ne gre za vprašanje kazni, marveč za pravno obsodbo zločina. Mar naj bo Slovenija še naprej brezpravna dežela neodgovornih ljudi?

– Tudi za gospodarski in družbeni polom "samoupravnega sistema", katerega posledice bodo nosili še mnogi rodovi, ni nihče odgovoren? Tega ni več mogoče opravičevati s krilatico o "zgodovinski nujnosti"!

– Ni si mogoče predstavljati družbene preosnove brez temeljite spremembe šolstva. Nerazumljivo je, da nekateri od teh, ki so sprejeli odgovornost za to področje, mislijo, da bodo včerajšnji aktivni nosilci totalitarne oblasti danes mogli vzgajati rod zavednih Slovencev in demokratov. S svojo popustljivostjo in nedoslednostjo ustvarjajo plast oportunistov, ki so najslabši element vsake družbe.

– Kako je mogoče, da se ob sedanji svobodi le malokdo spomni na prva desetletja komunistične strahovlade na Slovenskem? S plaščem "stalinizma" ni mogoče zakriti moralnega in tvarnega nasilja tistih let. Ne sme izginiti spomin na obdobje ovaduštva, preganjanj, zaporov, mučenj, krivih obsodb, razlastitev, moralnega kvarjenja mladine in boljševizacije javnega mnenja. Škode storjene v teh letih ne bo lahko popraviti, a bi bilo potrebno in prav, da bi se je zavedali v vsej razsežnosti. Kako naj sicer tudi novi rodovi odkritosrčno sklenejo: Nikdar več!

– Nerealno je misliti, da je mogoč obstoj demokracije brez svobodnih in idejno jasnih sredstev javnega obveščanja. Resničen pluralizem je mogoč le med samostojno mislečimi in pravilno informiranimi državljani.

– Prav tako ni mogoč obstoj in razvoj demokratične družbe ob nerazkriti mreži agentov nekdanje tajne policije.

– Krilatica o “revanšizmu” ne bi smela hromiti oblasti ob prizadevanjih za doseganje pravičnosti na vseh področjih slovenske družbe.

– Kako je mogoče, da še vedno obstajajo sezname osumljenih zdomcev, katerih bivši totalitarni režim v štirih desetletjih ni mogel obsoditi?

– Ne razumemo, kako nekateri vidni rojaki iz matične Slovenije, medtem ko občudujejo slovenstvo, ki živi desetletja v vrstah politične emigracije daleč od domovine, istočasno ne cenijo ustanov in ljudi, ki so to slovenstvo vzdrževali in gojili. Izogibajo se stikov z izvoljenimi predstavniki naših krovnih organizacij. Ali res še verjamejo klevetam o izdajalcih? Ali so mar pripravljene na spravo le s tistimi domobranci, ki trohne neznani po slovenski zemlji? Ali mislijo, da bosta dosedanja SIM in nova struktura SSK mogli nadomestiti življenje, ki ga črpa rod nekdanjih beguncev iz ljubezni do slovenstva, iz zvestobe svojim rajnim in iz zavesti poslanstva? Ali ne bi morala povezava med rojaki, ki si jo vsi želimo, upoštevati izkušnje že obstoječih zdomskih ustanov?

– Zakaj je vprašanje dvojnega državljanstva in državljanskih pravic Slovencev v svetu tolikim vodilnim političnim delavcem v domovini še vedno le prazna

beseda?

Slovenski narod doživlja v zadnjem letu težko pričakovane, a nesluteno globoke pretrese. Kot vse, kar je vredno, tudi slovenska demokracija ne bo zastoj, zato trpljenja in naporov ne bo manjkalo. Preosnova slovenske družbe, tudi v lastni državi, bo morala biti temeljita in bo morda močnejša, kot bi si želeli; zahtevala bo od nas in od vseh rojakov dobre volje predvsem vztrajnosti. Pol stoletja zmot in nepreglednih krivic ne bo mogoče odpraviti in poravnati v kratkem času.

Res, težko je, ko človek plava proti toku in zagleda breg, pa hkrati uvidi, da ta ni tako blizu kot je upal. Malodušje bi pomenilo v takem primeru – smrt. Zato: Vzdržati je treba!

Slovenci v svetu, ki smo se nad štirideset let združevali okrog demokratičnih in krščanskih vrednot slovenstva, moramo ostati tesno povezani. Vztrajali bomo skupaj z vedno bolj številnimi prijatelji v domovini in pomagali pri moralni obnovi slovenske družbe. Medtem pa se smemo zanašati le sami nase, drug na drugega in na Boga, kot smo to vedeli in delali od tistih časov, ko smo se uprli komunizmu in se odločili za svobodo.

V zdomstvu, dne 1. marca 1991.
Načelstvo Slovenske ljudske stranke

Ob jezeru bliz' Triglava . . .
Bohinjsko jezero s Sv. Janezom

Marija

P. NIKO

od NOVE ŠTIFTE

LETOS mineva 350 let, ko so položili temeljni kamen, na katerem je zgrajeno prostrano in čudovito svetišče Marije Vnebovzete pri Novi Štifti na Dolenjskem, pravi baročni biser Slovenije. Bolj natančno jo določimo, da je pri Robnici, pri kraju, ki že stoletja slavi po "suhi robi", kamor je bila po robu doline snežljana cesta že v rimskem času.

Ustavimo se za nekaj trenutkov pri kraju, ki je po gojeval postavitvi tega božjepotnega svetišča.

Ribnica je igrala v zgodovini kraja vsekakor veliko in častno vlogo. Grad so postavili najbrž znani Žovneški gospodje, svetni gospodarji Ribnice, ki so bili fevdniki oglejskih patriarhov. Z ženitvijo je prišel grad leta 1082 v roke Turjačanov. Leta 1263 so ga dobili v posest Ortenburžani, ki so ga naredili za središče vseh svojih posestev od Čušperka do Kolpe. Ko so ti leta 1418 izumrli, so jim po pogodbi iz leta 1377 sledili Celjani in po 1456 Habsburžani. Grad so dajali v najem, leta 1618 pa ga prodali rodbini Kizelj, ki je tesno povezana z nastankom božjepotne cerkve pri Novi Štifti. Od leta 1810 je bil grad v posesti rodbine bivšega upravitelja Rudeža.

Ribniška cerkvena občina je bila verjetno ustanovljena že v desetem stoletju. Po odločbi Karla Velikega je prišla Ribnica je leta 811 pod oglejsko cerkveno oblast in je postala središče misijonskega okrožja, ki se je razprostiralo ob Ljubljanskega barja do Kolpe, od Metlike do Cerknice. Oglejski patriarh Pavlin II., ki se imenuje "apostol Slovencev" in je vladal od 787 do 802, je najbrž osebno prepotoval ribniško misijonsko področje. Posneje so oglejski patriarhi vzdrževali v Ribnici svojega namestnika, ki se je imenoval arhidiacon. Pod njegovo oblast je spadalo ozemlje današnje ribniške in kočevske dekanije ter deloma cerkniške, metliške in novomeške, tako da je bilo od ribniške "prazupnije" odvisnih 28 župnij. Ob času protestantizma so bile seveda tudi v Ribnici velike nerednosti, ker so vsi graščaki prestopili v krivo vero. Zanimivo je, da se je Primož Trubar leta 1567 ravno v Ribnici sešel z ujetim turškim duhovnikom in se je z njim posvetoval o prevodu svetega pisma v turški jezik.

Poleg tega, da so Ribničani znani kot "izumitelji žlic", ko "so od širokih ust mero vzeli in so žlice delati začeli", so Ribničani priznani kot brihtni ljudje predvsem zato, ker se je med njimi zelo zgodaj razvilo

šolstvo. Že okrog leta 1400 se omenja sedemrazredna latinska šola, ustanovljena od ribniških arhidiakonov za vzgojo tamkajšnjega duhovniškega naraščaja. Ta ribniška šola je tako slovela, da so prihajali dijaki ne samo iz Kranjske, temveč tudi iz Dalmacije, celo iz turških in laških krajev. V ribniški gimnaziji je zapisan tudi pesnik France Prešeren v "zlati knjigi" kot odličnjak. Torej je bila ta šola vzdrževana v Ribnici nad 400 let. Ljudsko šolo pa je imela Ribnica že leta 1397.

Danes Ribnica žal ni več tako znana, ker je povojna garnitura kot upravno središče doline vse glavne stvari preselila v Kočevje (po priseljenem prebivalstvu eno najbolj mešanih mest, saj naštevajo okrog šestnajst narodnosti!), čeprav so Ribničani po svoji suhi robi znani daleč preko slovenskih meja.

Od Ribnice je božjepotna cerkev Marijinega vnebovzeta pri Novi Štifti oddaljena samo šest kilometrov.

Nova Štifta leži na prisojnem, prijaznem holmu od vznožju ali že na pobočju Travne gore, 622 metrov nad morjem. Dohodov do tega bisera srednjeveške arhitekture, rezbarske in slikarske umetnosti, enkratne narave in seveda globoke vernosti vseh, ki se še danes k Materi božji zatekajo, je kar nekaj. Iz Ljubljane nas vodi pot do Škofljice, kjer se obrnemo proti

Kočevju do vasi Žlebič, tam pa nas smerokazi usmerijo proti Sodražici in po dveh kilometrih vožnje se zazremo v belo golobico na pobočju levo od ceste. To je Nova Štifta. Cesta, ki tukaj krene na levo, je bila pred tremi leti razširjena in asfaltirana, kar omogoča dostop do svetišča tudi največjim avtobusom.

Iz Primorske je prav tako lepa pot. Na Uncu zavijemo iz avtoceste proti Cerknici, nato nadaljujemo pot čez Novo vas (Bloke) do Sodražice. Od tam vozimo le dva kilometra do odcepa na desno proti cerkvi.

Tudi z Dolenjskega, z novomeške strani, se da lepo priti k Novi Štifti. Iz Novega mesta vozimo proti Straži, kjer zavijemo na cesto za Žužemberk in v vasi Dvor krenemo proti Kočevju preko Suhe krajine po slikoviti poti. Na njej lahko v lepem vremenu gledamo Kamniške in Savinjske alpe in če imamo srečo, vidimo celo Triglavskega očaka. V Kočevju nadaljujemo pot proti Ljubljani, vendar od Ribnice v vasi Žlebič zavijemo na levo po že omenjeni poti.

Ko se romar ali popotnik povzpne z avtom ali peš do vrha griča, se pred njim, na velikem prostoru pred cerkvijo, zakošatijo dve ogromni lipi, ki sta zaščiteni, saj bosta skupaj s cerkvijo praznovali častitljivo 350-letnico. Nekdaj so bile štiri lipe, ki so v svojo košato senco zajele zadihanega romarja in mu naravnale korak k glavnemu vhodu v svetišče. Viharje sta preživeli le dve — dovolj, da lahko občudujemo smisel predni-

kov, ki so znali zasaditi drevje na pravem mestu. Posadili so ga tja, kjer je človek sence najbolj potreben; in tako, da so drevesa del kompozicije v sozvočju s cerkvijo, bodisi da oblikujejo pot v osi stavbe, bodisi da kot košati zeleni gradiči vabijo že iz doline in obljublajo hladen počitek.

Čeprav nas radovednost sili v svetišče, se s kratkim pogledom prej ozrimo z njegovo zunanost, da bi odkrili posebnost arhitekture. Izpred samostana je videti cerkev kot koklja, ki je razšopirjena zbrala podse piščeta. Ta vtis daje predvsem kipeče telo osmerokotne ladje, ki je prekrita s poveznjeno kupolo; in pa nizki arkadni hodnik ob vnožju. Zvonik še podčrtuje primerjavo, ki ni samo romantična prisposoba. Arhitektura cerkve človeka v resnici kar vabi pod zidani plašč, v varno zavetje, ki ga daje Marijino božjepotno svetišče že stoletja.

Dodatek k zapisu: Božjepotno cerkev, ki bo na Veliki šmaren praznovala častitljivih 350 let, smo obnavljali tri leta in pol, vendar nam ni uspelo končati dela. Radi bi to storili do obletnice, zato ste povabljeni zlasti ribniški in potoški rojaki, da priskočite na pomoč s svojimi darovi. Te lahko pošljete na uredništvo Misli s pripisom: za Novo Štifto. Za vašo darežljivost pa že vnaprej: Bog povrni in Mati božja od Nove Štife!

Mogočna starodavna lipa pred Marijino cerkvijo v Novi Štifti. Stopnice vodijo visoko med veje, kjer je zgrajena uta.

ALEKSANDRA L.
C E F E R I N :

Viktorija vpeljuje novo maturo

LETOS je v državi Viktoriji prvo leto dvoletnega maturitetnega študija (Victorian Certificate of Education) za vse predmete. Obenem je to tudi zadnje leto enoletnega študija dosedanjih maturitetnih predmetov ter podeljevanja spričeval kot so VCE/HSC (Higher School Certificate), TOP (Tertiary Orientation Program), T12 (Technical Year) in ACC (Approved Composite Course). Izjema so samo angleščina, matematika in novi predmet "spoznavanje avstralske družbe", ki so bili uvedeni že leta 1990. Z letom 1992 pa se bodo vsi predmeti že ocenjevali po novem reformiranem VCE učnem načrtu.

S polno uvedbo VCE v letih 1990 - 1992 je VCAB (Victorian Curriculum and Assessment Board) – urad za poučevanje na maturitetni stopnji, ki je odgovoren za učne načrte, ocenjevanje in podeljevanje spričeval, zaključil petletne priprave za to veliko reformo. Namen reforme je prirediti učne načrte, snovi in metodiko potrebam časa in s tem študente boljše pripraviti za zaposlitev, treninge in visokošolski študij. Nov način učenja naj bi dal študentom večjo sposobnost in boljše pripravo na zapletenost in potrebe sodobne družbe tako, da bodo kos gospodarskim, socialnim in tehnološkim spremembam.

Za vpeljavo nove mature so izvršene vse priprave z novimi učnimi načrti. Za prihodnje leto pa bo upoštevati tekoče praktične izkušnje. Precej utegne biti odvisno od razpoložljivih finančnih sredstev, ker ministrstvo ukinja razne aktivnosti, odpušča in štedi. Prav tako ni pozabiti na odvisnost šolskega sistema od vladaajoče politične stranke, ki se razlikuje od opozicije v nekaterih temeljnih pogledih na šolstvo.

Ministrstvo za prosveto zadnja leta racionalizira poslovanje šol z združevanjem srednjih in tehničnih šol, z novimi poenotenimi učnimi načrti, v srednješolske koleže (Secondary College). Šole z nizkim številom študentov ukinja in združuje s sosednjimi večjimi. Na velikoštevilni šoli ima študent večjo izbiro maturitetnih predmetov. V kolikor pa šola ne nudi predmeta, iz katerega bi študent rad maturiral, potem si pomaga z dopisno šolo, ali pa lahko menja šolo. Za študij nekaterih jezikov, med temi je tudi slovenščina, pa mora študent redno obiskovati triurni dopoldanski pouk

ob sobotah na centrih VSL (Victorian School of Languages).

Študij za novo maturo je precej spremenjen. Prejšnja velika izbira predmetov je omejena na 44 študijskih področij. (Na primer: "Language Other than English" je eno področje, ki vključuje 32 jezikov.) Področja so grupirana v skupine: umetnostne/humanistične vede in matematika/prirodoslovne vede/tehnologija – poleg obvezne angleščine ter novega predmeta o spoznavanju avstralske družbe.

Za maturo se sedaj študira preko dveh let, v enajstem in dvanajstem letniku, razdeljen pa je študij v štiri semestre ali učne enote (units).

Vsaka učna enota se predela v enem semestru. Za učenje je potrebno okoli sto ur, od tega polovico v razredu.

Za dovršeno maturo (VCE) mora študent uspešno dovršiti najmanj 16 učnih enot in od teh so obvezne: angleščina (3 enote) in minimalno trije pari (3. in 4.) enote.

Študentu pa se priporoča za maturo 24 enot, da si ohrani večjo izbiro za morebitno preusmeritev. Obvezno mora študirati:

- 4 enote angleščine,
- 2 enoti spoznavanja avstralske družbe,
- 2 enoti umetnostne/humanistične skupine,
- 4 enote matematike/prirodoslovnih ved/tehnologije.

Ostalo polovico (12) učnih enot pa študent izbere po prosti volji, če ga zanimajo, ali so predpogoj za določene študije na univerzi oz. za sprejem v določeno službo.

Večino predmetov bodo učenci študirali v zaporedju, n. pr. enote 1 – 4, kot so angleščina ali jeziki. V ostalih pa si bodo lahko izbrali tudi posamezne enote.

Za uspešno zaključeni semester mora študent zadovoljivo opraviti vse predpisane naloge (work requirements).

V 11. letniku ocenjuje učitelj v razredu za VCAB dvema ocenama: pozitivno (S) in negativno (N). Šole pa običajno tudi redujejo z ocenami A – E (UG).

V 12. letniku pravtako učitelj ocenjuje v razredu poleg poenotenega zunanjšega ocenjevanja (Common

Assessment Task), in to z desetimi pozitivnimi redi (A+ do E), nezadostno oceno (UG) in brez reda (NA).

Študent prejme ob dovršeni maturi več spričeval in sicer:

- spričevalo za vse učne enote preko dveh let,
- spričevalo za 3. in 4. učno enoto z opisi – CAT,
- poročilo (več strani) s podrobnimi opisi;
- report (ena stran) z opisom o zmožnostih študenta, ki jih je pokazal pri študiju 3. in 4. učne enote, kot so samostojnost pri učenju, opravljanje nalog v določenem času, sodelovanje v skupini, sporočanje, zmožnosti za prilagoditev, ustvarjalnost, kritika lastnega dela, enako aktivnost v športu, organizacijah ipd.

Za novo maturo v slovenščini je bilo vloženo že veliko dela tako, da bodo marljivi študenti lahko dosegli odlične uspehe v enakovredno ugodni primerjavi s prejšnjo enoletno maturo in drugimi jeziki.

Pred kratkim so bili objavljeni podatki o opravljenih maturantskih izpitih v Viktoriji za leto 1989. Vseh maturantov (študentov in odraslih) je bilo 42,760. Od tega je bilo 35,650 rednih študentov 12. letnika iz državnih, katoliških in privatnih šol. Ispite je uspešno opravilo 81% prijavitelcev, od tega 16,640 študentk in 12,200 študentov.

Za spričevalo je moral študent poleg obvezne angleščine uspešno opraviti izpite iz najmanj še treh predmetov, ki si jih je sam izbral. Na izbiro so imeli 68 predmetov HSC prve skupine (zunanji triurni izpit) in 65 predmetov iz druge skupine (razredno ocenjevanje).

Naslednja tabela pokaže, katere predmete so največ študirali:

predmet: kandidatov:

1. angleščina	31,925	6. prehrana	8,053
2. matematika	15,821	7. knjigovodstvo	7,919
3. biologija	11,849	8. ekonomija	7,602
4. pravni študij	11,681	9. zgodovina	7,075
5. kemija	8,825	10. fizika	7,088

V Viktoriji študenti lahko opravijo maturo iz 32 priznanih jezikov. Oglejmo si lestvico najbolj popularnih jezikov:

jezik: kandidatov:

1. francoski	1,066	6. nemški	503
2. grški	1,010	7. vietnamski	310
3. kitajski	732	8. japonski	267
4. italijanski	684	9. španski	180
5. indonezijski	516	10. hrvaški	134

Najmanj maturantov je bilo v jezikih, ki so številčno šibki in nimajo vsako leto maturantov. Zato je skupno število maturantov za dobo zadnjih petih let (1985 – 1989):

jezik: kandidatov:

23. ukrajinski	76	28. češki	17
24. arabski	53	29. slovenski	16
25. latvijski	49	30. malteški	14
26. staro-grški	39	31. švedski	10
27. khmerski	18	32. estonski	4

Prav bo napisati prihodnjič nekaj več o poučevanju slovenščine na sydneyjski univerzi, ki daje mnogim morda nepričakovane, a dobre možnosti študija, za katerega so bili prej lahko dokaj prikrajšani.

O vprašanju pouka slovenskega jezika in kulture na eni melbournskih univerz se je razpravljalo že pred desetimi leti in Združenje slovenskih učiteljev Viktorije s sodelavci je pravilno ugotovilo, da ne pride v poštev, ker ni dovolj kandidatov. Pravilnost odločitve je bila z leti potrjena.

Avstralski motiv:
trije modri pelikani
na otočku sredi Yarre

Kako se bo končala naša pravljica?

Ljubljanska "Družina" je objavila nedavno tole "pravljico" – v svojem članku jo je napisala DR. ZMAGA KUMER, v deželi pod Triglavom znano ime. Lepo prikaže zgrešeno miselnost mnogih, ki bi radi vse, a brez sleherne žrtve. Tudi mi imamo svoj vpliv na to, kako se bo ta naša "pravljica" končala . . .

PRED kratkim mi je prišla v roke zbirka skandinavskih pravljic. Prebiram jih in uživam. Saj veste, da pravljice niso le zabava za otroke, ampak je v njih veliko zdrave ljudske modrosti za življenje. Nehote so se mi – pod vtisom pravljic – začele misli spletati podobno, ko gledam življenje okrog sebe in poslušam ljudi. Poslušajte!

BIL je človek, ki je desetletja zapravljaj svoje imetje in zdravje, ker je mislil, da ga njemu ne more zmanjkati. Z lažnivimi prijatelji je pojedal in popival, delal samo na videz, ni se oziral na nikogar in gledal samo na svoje udobje. Kadar je prišlo kaj narobe, mu je morala mati za silo obvezati rane in napolniti prazen žep. Zgodilo pa se je, da je nekoč opazil, da mu je zdravje do kraja skrhan in tudi denarja, kredita ni imel več. Moral je poklicati zdravnika. Ta mu je naložil strogo dieto, več gibanja, obzirnosti do okolice in mu obljubil izboljšanje, če ga bo ubogal. Mož se je nekaj dni držal navodil. Toda, kar je zapravljaj desetletja, se v nekaj dneh ni dalo povrniti. Namesto da bi šel vase in vztrajal, se je začel hudovati: "Saj ni nič bolje, zdravnik je zanič, s to dieto me hoče uničiti! . . ." In potem . . .

Tu se zgodba prekine, kajti konec, dober konec, je odvisen od močevega nadaljnjega ravnanja. V pravljicah se srečno konča samo, če je junak pripravljen vzeti nase tveganje in nesebično opraviti tudi najtežja dela, da reši zakleto kraljično in si pridobi kraljestvo, kjer potem živita dolgo in vidita otrok otroke.

Ali se vam ne zdi, da so mnogi pri nas podobni možu iz pravljice? Ko ni šlo več naprej, so sicer poklicali zdravnika, misleč, da bo v nekaj mesecih vse spet pozidano, popravljeno, urejeno – kar se je desetletja rušilo in zanemarjalo. "Saj ni nič boljše!" pravijo, obtožujejo vlado, da je zanič, da nič ne zna, nič ne naredi, da hoče celo škodovati in podobno. Sprejeti dieto, to je: začeti bolj skromno živeti – to pa ne! Se več gibati – to je: vneto in požrtvovalno delati za dobro vseh – kje neki! Zaužiti brez godrnjanja tudi kakšno grenko zdravilo – za vse na svetu ne! Hoteli bi živeti lagodno, udobno, po svojih muhah, pa če nas vrag vzame in se svet podre. Važno je, da je n a m dobro,

zdaj, tukaj – kaj bo za nami, nas ne briga. Če kot narod izumremo, kaj nam mar, danes živimo! "Pili so in jedli, se ženili in množili – potem pa je prišel potop", beremo v svetem pismu.

Vidite, hudo je to, da je načeto naše duhovno zdravje, da ne znamo več potrpeti, da ne zaupamo drug drugemu, da brž sumničimo, nasedamo vsakršnemu natolcevanju, se hudujemo zaradi bronamer-nih zdravilnih ukrepov in zamerimo zdravniku, če se kdaj pri receptu zmoti. Najraje bi jadikovali nad pomanjkanjem pri polnih trgovinah in nočemo videti, kako ob smetnjakih ležijo veliki kosi belega kruha. Nič ne pomaga kazati s prstom na one druge, na drugače mislečega sosedu – morali bi se vprašati mi kristjani, koliko smo boljši, ali se vsaj trudimo za to? Postni čas je minil. Ali nam je kaj pomenil, nas je stregnil? Ali je velika noč bila za nas samo potica, šunka in pirhi, ali pa morda notranje vstajenje? Saj Bog ne pričakuje od nas velikih dejanj, ve, da smo slabotni. Samo malo dobre volje, ko bi imeli.

Pomlad se razcveta, ptički pojejo. Ali znamo vsaj to sprejemati z otroško hvaležnim srcem in se Bogu zahvaliti, da nam res ni slabše, da pri nas ni kuge, lakote in vojske? Neka stara gospa, ki jo je bolno srce priklenilo na posteljo, mi je dejala, da se vsako jutro zahvali Bogu, ker ji je dal dočakati še en dan, čeprav je bila v vsem odvisna od drugih. Tudi kadar je zares hudo, postane križ lažji, če je v nas vsaj malo dobrohotnosti, vdanosti in potrpljenja. In poguma nam je treba! V pravljicah je prav pogum tisti, ki junaku pomaga k uspehu. Naša pravljica se mora končati srečno, odvisno pa je od nas samih, od mene, tebe, od tega, da bo vsak na svojem mestu naredil kar more, manj mislil nase in več na skupno dobro.

Ustanovitev OF

Članek je napisal R. SMERSU
ter je bil nedavno objavljen v
ljubljskem tedniku Družina

- kdaj?

RAZNI pisci iz vrst Komunistične partije in bivših partizanskih borcev trdijo, da je bila OF ustanovljena dne 27. aprila 1941. Tudi je slišati trditve, da so se ji tedaj pridružili vsi Slovenci, ne glede na svojo versko, idejno in politično pripadnost.

Obe trditvi sta popolnoma neresnični.

OF ni bila ustanovljena 27. aprila 1941, ampak je bila tedaj v Vidmarjevi vili pod Rožnikom ustanovljena "Protiimperialistična Fronta", naperjena predvsem zoper Angleže in tudi zoper ostale zahodne zaveznike. Takrat je bila namreč nacistična Nemčija, ki je skupaj z Italijo okupirala Jugoslavijo, povezana z obrambno in prijateljsko pogodbo s Sovjetsko zvezo. Z imperialistično silo so tedaj vsi označevali zgolj zahodne zaveznike.

OF je bila ustanovljena šele po napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo. O tem piše uradni partijski zgodovinar dr. Tone Ferenc v svoji knjigi "Ljudska oblast na Slovenskem - Država v državi" na strani 7 in naslednjih, kjer je točno povedano, da je bila OF ustanovljena in njen program javno objavljen šele po 15. juniju 1941.

Druga neresnična trditev pa je v tem, da naj bi se Slovenci ne glede na versko, idejno in politično pripadnost pridružili tej OF, ki jo je ustanovila Komunistična partija. Kot je znano, katoliški Slovenci niso nikdar sodelovali s KPS, ker je bila totalitarno in protiversko usmerjena. Pri tem je treba omeniti, da so bili prav katoličani glavna tarča vseh grozovitosti, ki so se v letih 1941/45 dogajale na Slovenskem. Komunistična partija se je v teh letih strahotno razdijala nad katoliškim življenjem, nad Cerkvijo in katoliškimi institucijami. Tako silno preganjana in uničena ni bila nobena verska skupnost v Evropi, kot se je godilo na Slovenskem.

Popolnoma neresnična je torej trditev, da bi slovenski katoličani začeli sodelovati dne 27. aprila 1941 pri Protiimperialistični Fronti in tudi pozneje ne pri OF. Na omenjenem ustanovnem sestanku je v imenu katoličanov (brez vsakega pooblastila) nastopal krščanski socialist Tone Fajfar, o katerem so njegovi dobri poznavalci trdili, da je bil že nekaj let prej član KP. V tistem času sta bila v Sloveniji znana krščanska

socialista prof. Edvard Kocbek in dr. Aleš Stanovnik. Teh dveh pa na tem ustanovnem sestanku ni bilo, ker je sklicatelj in predsednik KP Boris Kidrič povabil samo člane partije ter nekatere iz vrst levih Sokolov in nekaj avantgardnih intelektualcev. Vsa imena zborovalcev z ustanovnega sestanka Protiimperialistične Fronte navaja dr. Ferenc v omenjeni knjigi.

Ob tej priložnosti naj omenim, da so se katoliški Slovenci ob napadu nacistov in fašistov na Slovenijo dobro zavedali, kaj je njihova dolžnost. Dne 27. aprila 1941 so se zbrali predstavniki mladinskih katoliških organizacij v "Delavski zbornici" v Ljubljani in so tam ustanovili prvo protiokupatorsko bojno organizacijo z imenom "Slovenska legija". Kmalu nato so tudi Sokoli, ki niso sprejeli sodelovanja s Komunistično partijo, ustanovili "Sokolsko legijo". Poleg teh so nekateri domoljubi ustanovili še eno protiokupatorsko organizacijo, ki se je imenovala "Narodna legija". Vse te tri legije so bile v vrhu tesno povezane in imele svoje vojaško vodstvo.

V tem času ni bilo prav nobene druge protiokupatorske bojne organizacije, ampak je bila pod vodstvom partije samo omenjena Protiimperialistična Fronta.

Vodstvo OF je tedaj storilo velik in nezaslišen narodni zločin. Po napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo je zahtevalo, naj se vsi Slovenci borijo proti okupatorju le pod vodstvom OF. Kdor bi se boril zunaj tega okvira, je že narodni izdajalec in zasluži smrtno kazen.

Tako si je KP in z njo OF lastila monopolni značaj protiokupatorske vojne. Za to vojno je partija dobivala orožje tudi od zaveznikov. Toda tega orožja ni uporabljala prvenstveno proti okupatorju, temveč ga je usmerila zoper svoje slovenske, predvsem krščanske rojake. Če pogledamo danes seznam izgub nacistov in fašistov v vseh letih okupacije na Slovenskem, vidimo, da so bile te izgube silno majhne, uboji Slovencev pa gredo v velike tisoče.

Na ta način so Slovenci, organizirani v "legije", morali posvetiti večino svojih sil samoobrambi pred komunističnim nasiljem, čeprav niso nikdar izgubili izpred oči svojega prvotnega namena, ki je bil odpor proti okupatorju in ohranjanju slovenskih življenj.

+ Dobri Bog nas je za velikonočne praznike obdaril z lepim vremenom, da smo bogoslužje cvetne nedelje, velike sobote in velikonočne nedelje mogli obhajati na prostem pri lurški votlini. Tako je tudi večer velikonočne vigilije privabil veliko množico, ki je lepo sodelovala pri obredih.

Iskrena zahvala vsem, ki ste kakor koli pomagali ter doprinesli svoje, da je praznovanje vstajenja Gospodovega lepo uspelo.

Naj dobri Bog povrne tudi vsem dobrotnikom našega verskega in kulturnega središča v Kew, saj bi brez tega trikratnega letnega daru – za veliko noč, za proščenje in za božič – ne zmogli kriti stroškov vzdrževanja in popravil ter vsega ostalega v zvezi z dejavnostjo, ki je pri nas nikoli ne manjka. Velikonočnih darilnih kuvertic se je letos doslej vrnilo 417 s skupno vsoto 8,107.50 dolarjev. Precej kuvertic nima imena, pa bi prosil, da ga drugič zapišete. Ti darovi treh letnih kuvertic gredo namreč v knjigo, ki jo vodim že vsa leta od pričetka naše cerkvice. Pri nekaterih imenih je še vse prazno, pri nekaterih so škrbine, pri drugih pa lepa vrsta števil, ki so jim v čast in zahvalo. In večina teh zadnjih ni ravno premožna.

Vsekakor iskren Boglonaj! za sleherni dar, naj bo za središče, za Dom počitka, za misijone ali Sveto Goro. Za božji blagoslov velikost ni toliko važna kot to, da pride res iz srca, s pravim namenom.

+ V petek zjutraj pred cvetno nedeljo, 22. marca, je v Royal Melbourne Hospitalu umrl prekmurski rojak ŠTEFAN ČURIČ. Po uspeli operaciji ga je Austin bolnišnica dan prej poslala domov. Ponoči pa se je slabo počutil, dobil je bolečine in je težko dihal, da so ga morali prepeljati v bolnišnico. Žal mu niso mogli več pomagati. Pokojnik je bil doma v Trnju, kjer je bil rojen 25. septembra 1941. Preko Avstrije je v januarju 1961 prišel v Avstralijo. Leta 1965 je prišla za njim tudi njegova izbranka Olga Horvat, doma iz istega kraja. Še v istem letu sta se poročila pri nas v Kew, domek pa si postavila v St. Albansu. Poleg žene zapušča zdaj tudi hčerko Marijo in sina Štefana.

Na odhod v večnost se je Štefan pripravil že kot bolnik v Footscray Hospitalu, ko je čakal na operacijo. Ponovno je bil previden pred smrtno uro. Izrazil je tudi željo, da bi ležal v slovenski cerkvi in bil od tu pokopan. Ta želja se mu je izpolnila: rožni venec ob odprtih krsti smo zmolili v ponedeljek zvečer, naslednji dan, v torek 26. marca, pa smo imeli pogrebno mašo in nato sprevod na keilorsko pokopališče.

DORE KAVČIČ je umrl v četrtek 11. aprila v Prince Henry Hospitalu, kamor so ga pripeljali ob srčnem napadu. Na srcu je bolehal že od leta 1978, a se je bal operacije, katero so svetovali zdravniki. Svoje življenje je zaključil ravno na rojstni dan, saj

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 9874

je bil rojen 11. aprila 1930. Doma je bil z Bača v knežski župniji. Od tam je tudi njegova zakonska družica Fani Slavec, s katero se je poročil v Trstu v decembru 1953. V Avstralijo je prišel Dore v februarju naslednjega leta, žena pa v oktobru. Leto kasneje se jima je rodil sin John, ki je še doma in bo zdaj mami gotovo v veliko oporo.

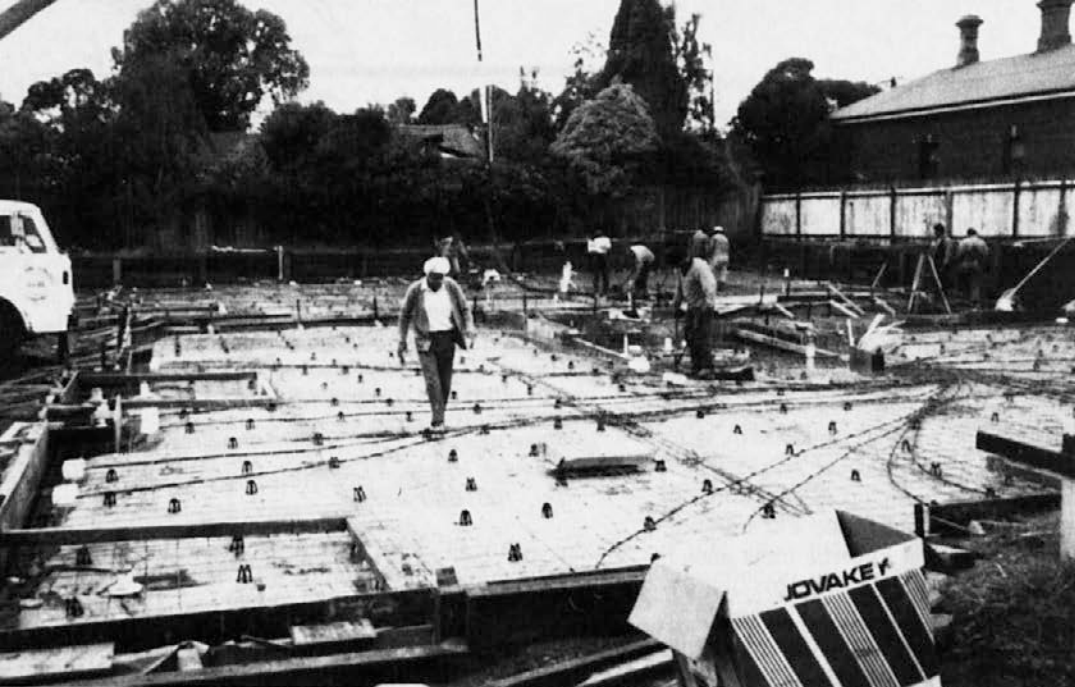
Rožni venec ob krsti so sorodniki in številni znanci zmolili ob krsti v ponedeljek zvečer v farni cerkvi sv. Martina, Avondale Heights, od koder je bil naslednji dan, v torek 16. aprila, pogreb na keilorsko pokopališče. Pri pogrebni maši sem somaševal ob domačem župniku.

Petek 12. aprila beleži smrt rojaka ANTONA TAVČARJA, rojenega 10. aprila 1914 v Mariboru, kjer je imel oče tovarno mesnih izdelkov. Iz Slovenije je odšel že leta 1938 in se pridružil francoski "tujski legiji", v kateri je služil do leta 1943. Po vojni se je vrnil v domovino, kjer pa mu niso zaupali: obdolžili so ga špijonaže in obsodili, končno pa mu zmanjšali strogo kazen. Leta 1956 ga najdemo v Parizu z ženo Vero, leta 1960 pa že v Avstraliji, kjer sta se nastanila v melbournskem okraju St. Albans. Žal se pokojnik ni dosti družil s slovensko skupnostjo in razen z nekaj znanci ni iskal zvez. Šele nekaj dni po pogrebu sem zvedel za njegovo smrt in zbral te podatke. Pokojnik je umrl v bolnišnici West Footscray in njegovo truplo je bilo upepeljeno v Altoni v torek 16. aprila po civilnem pogrebu. Poleg soproge zapušča tudi sina Mihaela, ki živi v Frankstonu.

Vsem pokojnim naj dobri Bog nakloni pri sebi večni pokoj, njih sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

+ KRSTI so bili v naši cerkvi v tem času tile: Na dan 23. marca je bila krščena Iva, nova članica družine Mirota Žužič in Evfemije r. Peteh, ki živi v Eppingu.

Naslednji dan (24. marca) je krstna voda občila

Zemljišče ni več prazno: priprave se bližajo vlivanju cementne plošče

Heather Natalie, ki je razveselila družino Eligija Šerka in Catherine r. Keogh, Blackburn.

Na 1. aprila smo krstili prvorojenčka mlade družine **Grahama Black** in **Valentine r. Josipovič**, ki je kot mlada deklica prišla v Avstralijo in je pri nas prejela verski pouk ter zakramente. Sinka bodo klicali **Christopher Geoffrey**. Kraj bivanja je Endeavour Hills.

Nastasha Jana bo ime novi članici družine **Petra Bračko** in **Kelley Louise r. McGrath**, Nunawading. Dne 7. aprila je postala kristjanka, pridna pa je bila že prej.

Dne 13. aprila pa smo krstili **Tomislava**. Dobila ga je družina **Zvonka Biloš** in **Snežane r. Klarin**, East Coburg.

Dan kasneje (14. aprila) pa je zajokala pri krstnem kamnu **Natasha Christine** in s tem potrdila, da bo dobra pevka. Njen oče je **Marko Plesničar**, mama pa **Milena r. Turk**, oba priznana ljubitelja glasbe, zdaj doma v Bulleenu.

Vsem malčkom želimo obilo sreče na življenjsko pot, staršem pa tudi pri vzgoji, ki gotovo ne bo lahka.

+ Poroko naj omenim le eno, ki je bila na soboto 2. marca v St. Mary's Church, East St. Kilda. Pred oltarjem sta si obljubila zvestobo **Stan Žužek** in **Jenny Pulford**. Nevesta je doma iz Belgrave, ženin pa je iz družine **Franca** in **Olge Žužek**, doma z Juršč v knežski župniji, zdaj pa živeča v Noble Parku.

Naše iskrene čestitke mlademu paru!

+ Na cvetno nedeljo smo se spomnili pri maši prihoda naših sester pred 25 leti. Letos torej praznujejo srebr-

ni jubilej svojega delovanja med nami. Zahvaljujemo se jim za vse in jim kličemo: Na mnoga leta!

Te obletnice se bomo spomnili še posebej kasneje, ko bomo slavili kar tri sestrskeske jubileje: sestra **Monika** praznuje letos svoj biserni jubilej redovnih obljub, sestra **Hilarija** v Sydneyu zlatega, sestra **Pavla** pa srebrnega. Vsem trem že zdaj na tem mestu iskrene čestitke. Takrat bosta med nami tudi m. **Julija**, generalna predstojnica kongregacije frančiškank Brezmadežne, in pa m. **Avrelija**, predstojnica slovenske province sester. Naša dobrodošlica visokima gostoma!

+ Prodaja butaric na cvetno nedeljo je prinesla Društvu sv. Eme nad 500 dolarjev, velikonočni srečolov z osmimi lepimi dobitki pa 480 dolarjev. Za prejem dobitkov so bile izžrebane sledeče družine: 1. **Bratina** 2. **Oppelt** 3. **Žalik** 4. **Zemljč** 5. **Markič** 6. **Uršič** 7. **Blazevič** in 8. **Nanut**. Čestitke, obenem pa vsem, ki so kupili srečke, zahvala za sodelovanje.

+ Precej naših upokojencev je že spraševalo, zakaj zanje poleg vsakoletnega dneva ostarelih ne organiziramo kaj rednega in večkratnega. Moram priznati, da sem že velikokrat mislil na to, nerad pa bi si nakopal očitek, da razdiram upokojensko družino pri SDM. To vsekakor ni moj namen, razumem pa, da je za starejše, ki zavise od prevoza drugih, lažje priti v Kew, kakor pa do naših društev. V pogovoru s predsednico Društva sv. Eme bomo po izraženi želji starejših pričeli s srečanji upokojencev na tretjo nedeljo vsakega meseca, vsako spremembo pa sproti objavili. Seveda bo zanje tudi domače kosilo. Društvo sv. Eme bo imelo posebni pododbor, ki bo prevzel skrb za upokojen-

ce, vodila pa ga bo gospa Antonija Plesničar.

Tej novi aktivnosti pridnih gospodinj naše cerkvene dvorane čestitam, članicam pa želim obilo uspeha. Našim upokojevcem kličem: Dobrodošli na tretjo nedeljo v maju po deseti maši!

+ Poseben obisk smo dobili iz domovine: devet kolesark iz kamniškega konca, ki bodo kolesarile iz Melbourne v Sydney. Obiskale so tudi naše versko in kulturno središče ter se udeležile svete maše.

+ Majniško pobožnost bomo združili z nedeljskimi mašami, čez teden pa jih bomo imeli ob večerih ter dneve sproti objavljali. Želel bi več udeležencev, saj so bile doma šmarnice tako lepo obiskane. In končno se imenujemo Marijin narod – če se smemo še tako imenovati.

+ Fotografiji na teh dveh straneh dokazujeta, da gradnja Doma počitka m. Romane lepo napreduje. Tudi vreme je bilo vse dneve doslej na naši strani. Leva fotografija kaže prva nujna dela po izravnanju zemljišča: pripravljanje za vlitje cementne plošče, na kateri bo stala stavba. Kar vidite na tej sliki, je približno polovica stavbne površine. Po sredi koraka gradbenik Jože Golenko, ki skrbi, da gre delo lepo izpod rok.

Na desni fotografiji pa je cementna plošča že vlita. Pričela se je zidava notranjih sten, ki se dvigajo pod večšo roko naših bivših Baragovcev, zidarjev Alojza

Markiča in Rudija Koloinija, kasneje pa se jim je pridružil še Horvatov Ivan. Kot fanta Baragovega doma sta prva dva vodila dela pri zidanju naše cerkvice. Prav vesel sem, da sta spet na delu za našo skupnost.

+ Upam, da bo že prihodnji številki MISLI dodana posebna priloga, ki bo bralca seznanila o našem Domu počitka. Saj ljudje o zadevi veliko sprašujejo, čim bližje smo uresničitvi načrtov. To je znak, da se za Dom zanimajo, da o njem mislijo in se razgovarjajo: kakšen bo, kdo bo mogel priti vanj in podobno. Žal sem slišal že tudi polno napačnih sklepov, ki ne odgovarjajo dejstvu. Eden takih je, da bo pater izbiral, kdo bo mogel v Dom. V resnici pater ne bo prav nič izbiral, kakor že zdaj pri vodstvu za Dom nima kaj reči, razen nasveta, ki je sprejet ali pa ne. Vodstvo projekta je pater že predlanskim oddal petim zaupnikom, ki odločajo. Dom počitka gradimo za Slovence in vanj bo prišel, kdor bo Dom potreboval. Vsak pa bo moral seveda izpolniti pogoje, ki jih za take domove predpisuje državna oblast.

Eno sem prepričan: Dom počitka m. Romane bo naši narodni skupnosti v veliko korist in tudi v ponos. Pa seveda tudi v skrb, saj ga bomo morali kot skupnost vzdrževati, kakor smo vsa ta leta nabirali zanj darove, da smo sploh mogli začeti.

Za darove se še priporočamo, saj zbrani denar, odkar smo začeli graditi, kar hitro kopni. P. BAZILIJ

Cementna plošča je vlita – zdaj pa pridejo zidarji na svoj račun

IZPOD TRIGLAVA

NOVICE na SBS televizijski postaji so v četrtek 11. aprila prinesle vest, da ima Republika Slovenija namen 26. junija oklicati samostojnost. Kaj uradnega o tem iz domovine še nismo prejeli. Če drži, samo Bog daj, da bi do takrat vse mirno poteklo in bi se ločitev oziroma poslednji korak v samostojnost izvedel v duhu demokracije. Omenjeni datum je komaj en dan pred datumom Svetovnega slovenskega kongresa, ki se bo prvič zbral 27. junija v Ljubljani. Kot kristjani in Slovenci, ki nam ni vseeno, kaj se dogaja v naši rodni domovini, spremljajmo priprave na eno in drugo z molitvijo za uspeh in božji blagoslov! Oba dogodka sta važna in izrednega pomena v zgodovini slovenskega naroda.

Da se razvoj v Jugoslaviji kar ne odvija tako kot bi bilo želeli, pa nam dokazuje razglas avstralskih oblasti na SBS v četrtek 18. aprila. Naša vlada svari svoje državljane, ki želijo potovati v Pakistan ali pa v Jugoslavijo...

K obema oddajama novic ni treba komentarja, ampak le iskreno prošnjo: Molimo, da se naše skupne želje uresničijo in da ne bo pri tem prelita niti ena kapljica krvi!

DR. FRANCE BUČAR, predsednik skupščine Republike Slovenije, je ob neki priliki novinarjem izjavil tudi tole: "Komunistična partija v Sloveniji nima nobene možnosti, da spet prevzame oblast. Komunistem kot ideja ni propadel le v Sloveniji in Jugoslaviji, temveč v celotni Evropi in pravzaprav po vsem svetu.

Prav Komunistična partija, zdaj stranka prenoviteljev, se težko prilagaja novemu političnemu prostoru. Stranka je še danes nekakšen ideološki brezdomec, ki poskuša ostati na oblasti ali si prizadeva priti na oblast, dejansko pa nima nobene izkaznice za vrnitev na politično prizorišče.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Mladi člani te stranke zdaj poudarjajo, da nimajo nič skupnega z nekdanjo KP in da niso odgovorni za napake te partije in ne za zločine, ki jih je, če smem tako reči, neposredno zagrešila.

To je res, a če se bodo odrekli tej dediščini, se bodo morali hkrati odreči tudi položaju, ki si ga je ta partija v preteklosti zagotovila in ga še danes v precejšnji meri ohranja."

PRED BOŽIČEM se je v podjetju Postojnska jama – Turizem Postojna rodila zamisel, ki so jo tudi izvedli: v osrčju Postojnske jame so za zadnji božič prvič postavili jaslice. Osvetlili so jih za božični predvečer, ugasnili pa na večer praznika Svetih treh kraljev.

LJUBLJANSKI GASILCI so bili v letu 1990 klicani k požaru 1762-krat, kar bi nanese v povprečju skoraj pet klicev na dan. V primerjavi z letom 1989 je bilo klicev na pomoč 218 več.

KOT POSLEDICA PLEBISCITA o razdružitvi oz. odločitve o samostojnosti Slovenije je bil v začetku marca sprejet zakon, da slovenski vojaški obvezniki niso več prisiljeni vstopiti v Jugoslovansko ljudsko armado. Ta jih je doslej pošiljala na vse konce Jugoslavije, samo v Sloveniji niso smeli ostati. Sedaj se to sme zgoditi samo na izrecno zahtevo posameznega obveznika. Na splošno pa slovenski fantje opravijo svojo vojaško dolžnost z delovanjem v Teritorialni obrambi, ki je popolnoma v slovenskih rokah.

V sprejetem zakonu se vsekakor kaže nov košček slovenske samostojnosti, ti vojaki po novem zakonu pa so nekak zametek nove slovenske vojske.

ZA SLEHERNI NAROD VELJA: če ne raste, pada in končno propade. Z drugo besedo: umira. Gre tudi naš narod po tej brezciljni poti? Žal o tem zgovorno izjavlja tale primerjava: Leta 1949 se je v Sloveniji vsak dan rodilo 91 otrok, leta 1989 pa samo še 64. Dejstvo, ki narodu ni v ponos in ne v prid. Na ta način ni bodočnosti.

Po tej poti v Sloveniji ne bomo kmalu dosegli dveh milijonov prebivalcev. Blizu smo bili leta 1989, ko smo že lahko zapisali, da ima Slovenija 1.999.988 ljudi – lansko leto pa se je ta številka zmanjšala na 1.998.090. Število rojstev upada, prav tako seveda tudi število priseljencev. Lansko leto se je v prvem polletju v Sloveniji rodilo 11.064 živih otrok – za 7.4% manj kot leto poprej, četudi je bilo prav leto 1989 najrevnejše glede rojstev v zadnjih 44 letih: na svet je prišlo le 23.447 živih otrok – 7% manj kot leto poprej.

Ob teh številkah bi se moral zamisliti vsak Slovenec, ki mu je mar bodočnost naroda. Po eni strani se bori za svobodo in samostojnost, po drugi pa se po lastni krivdi predajamo poti, ki vodi v narodovo smrt.

V **KROGU DUHOVNIKOV** mesta Ljubljane in zastopnikov stolnega kapitlja je nadškof Šuštar na letošnje velikonočno popoldne podelil najvišje odlikovanje Cerkve na Slovenskem – odličje sv. Cirila in Metoda – akademiku profesorju dr. Primožu Ramovšu. Sedemdesetletni glasbenik sodeluje na ljubljanskem stolniškem koru že vsa povojna leta, najprej kot pevec in kasneje kot organist. Rad pa pomaga tudi drugim manjšim zborom in drugim cerkvam – po lastnem povedovanju je neko veliko noč orgljal kar pri osmih mašah. Je tudi zaslužni član Komisije Škofijskega pastoralnega sveta za cerkveno glasbo. Celó v najhujših časih naše povojne zgodovine se je izkazal pokončen in zaveden kristjan, ki ni bil le vsako nedeljo, ampak celo sleherni dan javno pri maši.

ROMARSKI DOM na Sveti Gori, tej znameniti goriški božji poti, so že začeli obnavljati, saj bi vsako zavlacanje samo pospešilo propadanje ter bi bila škoda še večja. Stavba je izgledala kot bi vanjo udarila strela. Popolnoma je bila uničena streha, zidovi razmočeni, vrata in okna polomljena. . . Darove, ki smo jih prejeli po objavi prošnje v prejšnji številki Misli, smo poslali tudi iz Avstralije, zato še ob tem poročilu vsem našim dobrotnikom Svete Gore: Bog povrni!

KRAŠEVCI so dolgo let čakali na dan, ko bo zaživel kulturno središče v Sežani – nov Kulturni dom Srečka Kosovela. Prva javna prireditev v veliki dvorani s 460 sedeži tega sedaj odprtega Kulturnega doma je imela humanitarni značaj. Nastopili so člani Big Bend RTV Slovenije s številnimi gosti, naslednjega dne pa je ljubljansko Mestno gledališče predstavilo Linhartovo igro Matiček se ženi.

POROČILO Republiškega sekretariata za mednarodno sodelovanje Slovenije, s podpisom slovenskega zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla, pravi takole: Slovensko politično vodstvo in slovenska javnost z velikim zanimanjem in pozornim pričakovanjem spremljata najnovejše izjave in stališča najvišjih evropskih državnih ustanov. Najnovejša stališča vrha Evropske skupnosti, ki se je sestal v Luksemburgu osmega aprila, smo razumeli kot znamenje pozitivnega pristopa k jugoslovanski problematiki. Posebej cenimo prizadevanja evropskih vlad za mirno, demokratično in sporazumno rešitev jugoslovanske krize.

Medtem, ko zahodne sile izražajo utemeljeno zaskrbljenost za konstruktivno rešitev problemov in konfliktov med narodi, ki živijo v Jugoslaviji, ne upoštevajo nekaterih novosti in spodbudnih dejstev, tako, da so nas posamezni poudarki teh vladnih sporočil presenetili kot neustrezni glede na dejanske odnose in dejstva. (. . .) Vztrajno zagovarjanje zveznih ustanov, ki jim primanjkuje legitimnosti in večinske podpore,

razumemo kot posledico nepopolnih informacij, ki so jih dobavile te ustanove same.

Izraziti moramo globoko hvaležnost zahodnim vladam za njihovo ponovno zanimanje za jugoslovansko krizo, vendar bi nas veselilo, če bi v prihodnosti ta interes spremljal bolj odkrit in afirmativen odnos do novih realnosti, ki jih ustvarjajo republiške oblasti in njihova neposredna pogajanja, ki obetajo sporazumno rešitev za vse prizadete. Pričakujemo, da bodo v najbližji prihodnosti predstavniki zahodnih vlad prišli v stik s slovenskimi oblastmi, da bi lahko dobili najvažnejše informacije, ki zadevajo naše stališče glede reševanja jugoslovanske krize.

CERKEV bodo postavili v Kočevskem Rogu, ob enem od mnogih tamkajšnjih grobišč. Z gradnjo tega objekta se strinjata tudi predsednik Kučan in nadškof dr. Šuštar, ustanovljena komisija pa je že obiskala predsednika vlade dr. Peterleta za vladno pomoč pri izpeljavi načrtov. Cerkev bo seveda spomenik vsem povojnim žrtvam, ki so končale na tako strašen način v Kočevskem Rogu. Prostora v njej bo za 200 do 300 ljudi, imela pa bo montažno steno, ki jo bo mogoče umakniti v primeru, da bi se zbralo preveč ljudi in vsi ne bi mogli v svetišče.

KATOLIŠKI ČASNIKARJI so 20. marca letos ustanovili svoje stanovsko društvo, ki se bo imenovalo Društvo slovenskih katoliških časnikarjev. Sedež organizacije bo v Ljubljani, za prvega predsednika pa je bil izvoljen dr. Drago Klemenčič, bivši urednik Družine in sedanji urednik verskih oddaj na TV Ljubljana.

**Slovensko
Pismo**

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto.
Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

SVETO PISMO

ODLOMEK MESECA

DOBRI PASTIR

KO pišem ta članek, sem pretresen ob slikah iz televizije, ki nas vsak dan soočajo s trpljenjem Kurdijcev, ki po spopadu z enotami Saddama Huseina bežijo iz Iraka. Pretresljive so slike bežečih mater, očetov, otrok, starčkov in stark, ki se v visokogorskem mrazu stiskajo prezebli in lačni pod strehami iz polivinila, ob njih pa se šopirijo vojaki sosednjih držav z edino skrbjo, da preprečijo tem trpinom prehod na njihovo ozemlje. Ne moreš mirno mimo slike ljudi, ki jim je ugasnil zadnji žarek upanja v očeh – narod, cel narod v smrtni agoniji. – Na drugi strani oceana pa ljudje z zastavicami, glasbo in petjem pozdravljajo vojake, ki so osvobodili kraljestvo naftnega bogastva. Ne zanima jih več, kaj so pustili za seboj; rešili so interes visoke politike, ki se ne spušča v smrtne krče malega naroda. Zanima jih samo to, da zavarujejo meje naftnega kraljestva pred morebitnim ponovnim razjarjenim naskokom trenutno poraženega leva. Bolj je pomembno vprašanje vojne odškodnine najbogatejši državi na svetu, kot pa usoda stotisočev beguncev, pregnanih z lastne zemlje.

Človeku prihaja na misel vprašanje, če ni zgoraj zapisana evangeljska prilika o dobrem pastirju nekam zgubljena v današnjem svetu.

Če je to mogoče, poskusimo priti do vsebine evangeljske pripovedi, ki jo je zapisal evangelist Janez; in do življenjske aktualnosti, ki jo kljub časovni oddaljenosti ponuja.

Podoba pastirja ima v Svetem pismu pomembno vlogo. Poklic postane, glede na preteklost, velik ideal: očetje so bili pastirji. Zato poudarjajo, da je David postal iz pastirja kralj (2 Sam 7, 8) in je bil Amos poklican za preroka (Am 1, 1; 7, 14). Pastirji so tudi prve imenovane priče v božični zgodbi (Lk 2, 8sl.). Na različnih svetopisemskih mestih (npr. Iz 44, 28; Jer 3, 15) primerjajo kneze ljudstva (kot pri Sumerjih, Babiloncih, Asircih in Grkih) s pastirji. Pri tem razlikujejo

JAZ sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Najemnik pa, ki ni pastir in ovce niso njegove, ko vidi, da prihaja volk, pusti ovce in zbeži, volk pa jih zgrabi in razkropi. Je pač najemnik in za ovce ni v skrbeh. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi te moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. Nihče mi ga ne more vzeti, ampak ga dam sam od sebe. Oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem dobil od svojega Očeta.

Jan 10, 11 – 18

Evangelij 4. velikonočne nedelje

med dobrimi (Ezk 34, 11-16) in slabimi pastirji (Iz 56-11) glede na to, ali so si prizadevali za lastne koristi ali za ljudske. Za svoje ljudstvo hoče skrbeti bolj kot Izraelov pastir, izgubljeno hoče zbrati in dati svojim, česar potrebujejo. Na tem ozadju moramo razumeti, da Janez razlaga Jezusovo službo s podobo dobrega pastirja in ga postavlja v nasprotje z najemnikom, ki zapusti čredo, čim pride nevarnost. Naposled uporabljaja Sveto pismo podobo pastirja tudi za učence in nosilce posebnih služb v verski skupnosti: Peter naj pase čredo (Jan 21, 15sl.) in kot v Stari zavezi označujejo tudi voditelje občestva verujočih za pastirje (Ef 4, 11; Apd 20, 28). Pastirji občestva verujočih živijo v popolni zvestobi in skrbi za zaupane jim ljudi.

Ob tej poenostavljeni in kratki svetopisemski razlagi odlomka o Jezusu – dobrem pastirju obstajajo različne možnosti in poti nadaljnega razmišljanja. Zbrali bi najbolj običajni pomen te čudovite prisrčnosti, ki jo Sveto pismo uporablja za voditelje občestva verujočih oz. za duhovniško službo. Pri takšni izbiri pa smo dolžni v ospredje – ali kot vodilo – postaviti misel: KRISTUSOVO DELO NADALJUJEJO LJUDJE.

Kristus deluje v svoji Cerkvi po ljudeh. Nekateri izmed njih opravljajo v Cerkvi celotno "službo", se pravi, ni jim potrebno opravljati drugih nalog, da bi bili po najboljših močeh na razpolago vsem.

Kakor je Kristus med svojimi apostoli "tisti, ki služi" in hkrati odločujoči sredi te male črede, tako je tudi naročil svojim apostolom, naj bodo njegovi pooblaščenici zastopniki kot služabniki božjega ljudstva. Njihovo nalogo je označil z različnimi besedami:

- Kar koli boste zavezali . . .
- Med vami pa ni tako . . .
- Pošiljam vas . . .
- Ne jemljite s seboj . . .
- Kamor koli pridete . . .
- Pojdite po vsem svetu . . .
- Ne boj se, mala čreda . . .

Pastirji so poklicani, da bi nadaljevali Jezusovo mešijsko (odrešeno) poslanstvo – oznanjali blagovest, Poslani so, da bi postali kakor božji služabnik, ki je daroval svoje življenje. Pastirji Cerkev naj v svojem življenju postanejo podobni Kristusu, kolikor je le mogoče. Kajti duhovniki so nosilci Kristusove navzočnosti med nami.

Pastirji so poslani; tako je pastirski oblasti ohranjen narava Gospodovega poslanstva. Ena sama pastirska oblast je: duhovništvo Jezusa Kristusa. ". . . ne, kakor da gospodujemo nad vašo vero, marveč smo sodelavci pri vašem veselju" (2Kor 1, 24).

Globok pomen ima dejstvo, da je vsak duhovnik prej posvečen v diakona, to se pravi: služabnika. To ostane temeljna prvina njegove dejavnosti: biti najmanjši v blagor vseh. Nesebična služba drugim je nekaj, kar bo v človeški družbi vedno nujno potrebno. Zato je to tista duhovniška služba, ki ji najmanj grozi izguba, inflacija. Duhovnik mora pač po svojih močeh predstavljati nekaj Gospodove zavezanosti. Je osvobojen, da bi bil navezan na božje kraljestvo, je brez drugih skrbi, da si lahko da naložiti skrbi Cerkve in božjega ljudstva.

Kristusovo življenje je bilo zelo nenavadno; marsičesa, kar se mi zdi, da pripada polnovrednemu človeškemu življenju, to nadvse polno človeško življenje ni imelo ali ni doseglo. Lahko se celo vprašamo, ali naj to imenujemo zares veliko življenje? Ali ni preozko, preveč utesnjeno, preenostransko? Saj si Jezus ni pridobil premoženja, ni bil poročen, ni imel otrok . . . In človekovo najvišje dostojanstvo, svobodno voljo, je povsem podredil volji nekoga drugega – svojega nesebičnega Očeta.

Odgovor velja tudi za duhovnika. Pa vendar se to njegovo življenje kaže kot resnično široko in mnogostransko. On, ki ni imel nič, je prinesel zaklade, ki jih ne moreta uničiti rja in molji. On, ki ni imel ne žene in ne otrok, je bil brat in nosilec življenja vsem ljudem, ki so prihajali k njemu. In če je voljo drugega sprejel za svojo, ali je bil kdaj na svetu kak človek svobodnejši od njega? Jezus je s svojim življenjem dal

ljudem zgled, o kakršnem se jim še sanjalo ni. Življenje, ki se je ravnalo po božji volji, se je izkazalo za najbogatejše, najširše in najpreprostejše, ki je možno na tem svetu.

Vernikom, ki ne opravljajo duhovniške službe, je po krstu naložena dolžnost, da nekaj svojega življenja delijo s svojimi duhovniki pri njihovem duhovniškem delu. To je možno na mnogotere načine, ki jih Cerkev po drugem vatikanskem koncilu ponuja.

Ena od dolžnosti vsakega kristjana je, da moli za nove duhovniške, redovniške in misijonarske poklice, ter da z molitvijo spremlja duhovnike. Kako to vrednoto postaviti v današnji svet, ki ima pred očmi popolnoma druge interese? Danes najbolj vleče to, kar najbolj "nese". Naše neposredne potrebe dobivajo prednost pred drugimi, materialne dobrine postavljamo nad duhovne vrednote, svojo sebičnost pa nad skupne cilje in potrebe . . .

Papež Pavel VI. je pred leti za nedeljo duhovnih poklicev napisal lepo poslanico, ki jo je namenil mladim, vendar bi bilo prav, da vsebino vsi dobro premislimo:

" . . . Če hočete razumeti, kaj je duhovniški poklic, potem morate gledati na Kristusa. Kako je on bil zvest – danes bi rekli angažiran – za rešenje ljudi! Ni se pomišljal kot dobri Pastir dati življenje za ovce. In ta angažirani Kristus hoče imeti ob sebi same angažirane, navdušene ljudi. Glejte Cerkev, ki jo Kristus vodi kot svojo čredo. In za to Cerkev je Kristus ustanovil svoje duhovništvo, da po njem deli svoje življenje . . . "

Naj zaključim današnje razmišljanje z besedami francoskega duhovnega pisatelja Michela Quoista: "Resnični kristjani od svojega duhovnika veliko zahtevajo. Prav imajo. Vendar morajo vedeti, da je težko biti duhovnik. Tisti, ki se je daroval z vso velikodušnostjo svoje mladosti, ostane človek in človek v njem si vsak dan znova prizadeva vzeti nazaj, kar je bil prepustil. Bije se neprestan boj, da bi ostal popolnoma na razpolago Kristusu in bratom.

Duhovnik ne potrebuje poklonov ali darov, ki spravljajo v zadrego; čuti potrebo, da kristjani, ki so njegovi skrbi posebej zaupani, vedno bolj in bolj ljubijo svoje brate ter mu tako dokažejo, da svojega življenja ni daroval zaman. In ker ostane človek, utegne kdaj potrebovati rahločuten migljaj nesebičnega prijateljsstva . . . recimo kakšno nedeljo zvečer, ko je sam."

Poskušal sem vam približati v današnji svet vseмогоčih "najemnikov" podobo Jezusa – dobrega pastirja, ki nikdar ne zapusti svojih ovac zaradi osebnih interesov. To je pa tudi edino znamenje, po katerem lahko tudi danes ločimo prave pastirje od najemnikov.

P. NIKO

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

PRAZNIK Kristusovega vstajenja je za nami. Letošnja velikonočna vigilija je bila posebno doživetje za našo skupnost: prvič je bil namreč med obredom podeljen tudi zakrament svetega krsta. Vemo iz zgodovine Cerkve, da so v prvih krščanskih časih delili krst le na velikonočno soboto. Iz praktičnih razlogov so časi prinesli spremembo, a Cerkev po zadnjem koncilu pri raznih obredih rada spomni na tradicijo prvih stoletij.

Naš novi član, krščen na veliko soboto, je **Nicholas John Pistor**, sin Suzane r. Jenko in Rickyja. Botra sta bila Frank Jenko in Sonja Pahor. Tako sedaj šteje mlada Pistorjeva družina že pet članov. Hvalevredno je tudi, da ta družina redno vsako nedeljo pride k maši k nam v Adelaido in to iz Williamstowna, ki je kar precej kilometrov oddaljen od našega verskega središča. Pistorjevim čestitamo pri sprejemu novega člana, sinčku Nikolaju pa želimo zdravja in božjega varstva v življenju!

Na velikonočni praznik pa smo imeli, kot je bilo objavljeno, pred mašo naše domače Vstajenje s procesijo. Za nas se je izkazalo tako bolj praktično in tudi več ljudi prisostvuje. Bilo je na splošno tudi več ljudi pri praznovanju kot prejšnja leta. Bog daj, da bi kon-

čno le vsi rojaki Južne Avstralije spoznali vrednost slovenske cerkve in domačega verskega središča.

Kot že dolga leta, bo tudi letos na prvo nedeljo v maju na semeniškem zemljišču v Rostreworju Marijansko srečanje. Procesija se bo pričela popoldne ob treh. Vsi rojaki ste spet vabljeni, posebej naše narodne noše, ki s svojo navzočnostjo zelo popestrijo našo narodno skupnost ter marsikatero oko obrnejo na našo skupino. Zbirališče bo na istem mestu kot je bilo lansko leto. Lepo vabljeni!

Prvoobhajanci imajo vsako nedeljo po maši redno veroučno uro kot pripravo na prejem prvega svetega obhajila. Ta slovesnost bo 25. avgusta, ko bo našo skupino obiskal koprski škof dr. Metod Pirih.

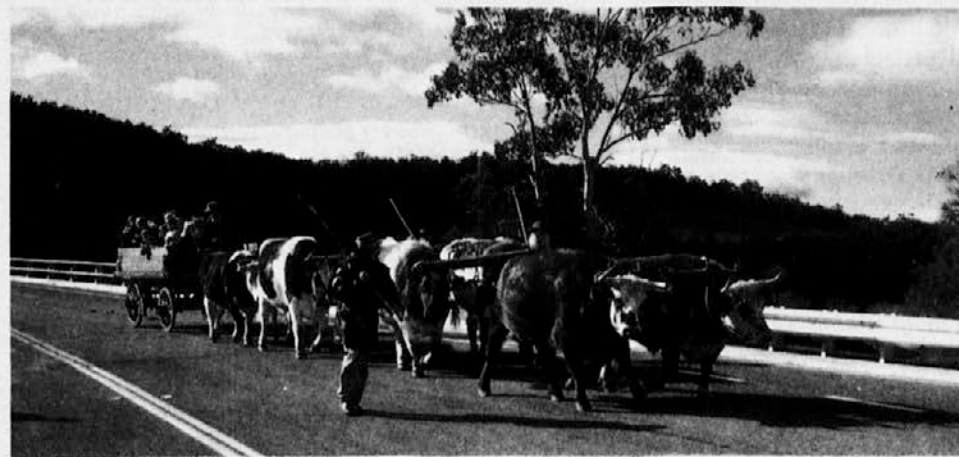
V soboto 6. aprila pa je bil v našem verskem središču na obisku madžarski škof Attila Mikloshazy SJ iz Toronta (Kanada). Bil je presenečen ter nam je čestital. Dejal je, da smo lahko zelo ponosni na sicer preprosto a zelo lepo cerkev, ki je slovenska. Tako nas je ugledni gost od drugod in tuje narodnosti spomnil, na kar sami kar pozabljamo.

Naj tudi omenim, da smo Slovenci Južne Avstralije za prizadete v zadnjih poplavah v rodni domovini rade volje zbrali in odposlali Slovenski Karitas lepo vsoto 7,250 dolarjev: nabirka tukajšnjega Slovenskega kluba je zbrala 3,500 dolarjev, naše versko središče pa 3,750 dolarjev. Naj se še tukaj iskreno zahvalim vsem darovalcem v pomoč potrebnim poplavljenecem.

Toliko v popravek številu vsote, ki ga je za našo tukajšnjo skupnost objavil v prejšnji številki pater Niko.

Naše versko središče ima nov poštni naslov, ker so bile z dosedanjim vedno nevspešnosti pri dostavi pošte: niso in niso mogli ali hoteli razlikovati, kaj spada cerkvi in kaj klubu. Naš novi poštni naslov je: **P. O. Box 479, WELLAND, S. A., 5007**

P. JANEZ

V časih je šlo zares in so v Avstraliji takole prevažali celo zlate tovore – danes pa pomeni le veselo vožnjo na izletu šolskih otrok

Premakljivi svečnik

(32.)

"Mi boste odgovorili, gospod doktor, če vas nekaj vprašam?"

"Odvisno je od tega, kaj me boste vprašali."

"Rad bi vedel, kako je z menoj. Kaj mi je, kakšno bolezen imam? Zakaj sem tako slab, ko me pravzaprav nič ne boli?"

"To je cela vrsta vprašanj. Kako naj vam na to na kratko odgovorim?"

"Poskusite. Čim bolj boste hodili okrog, čim večji krog boste opisali, tem bolj gotovo bom vedel, kje je njegovo središče."

"Tako se ne greva. Vi me hočete pritisniti ob steno."

"Ne, tega nočem. Odgovorite samo toliko, kolikor morete, ali po svoji vesti smete."

"Eno je po svoji vesti, drugo pa po zdravniški etiki. To dvojje se včasih ujema, včasih pa tudi ne."

"Vem. Včasih vest več dovoli kot zdravniška etika. Pa povejte po svoji vesti, kajti vest je prva."

"Zakaj ste tako slabi? Zraka nimate dovolj, se pravi, ne morete se ga dovolj naužiti. Kapaciteta pljuč je postala premajhna."

"To čutim. Nekaj imam v pljučih, kar mi ne da dihati. Kaj je to?"

"Pljuča imate zatečena."

"Od česa zatečena?"

"Morda je ostanek kake stare pljučnice. Niste se pravočasno zdravili in so ostale posledice. Morda ste kdaj bolehal na jetiki in so se pljuča branila boleznim s tem, da so se obdajala s kalcijevo, apneno oblogo. Zdaj vam pa dela težave."

Doktor je obmolknil in gledal nekam v daljavo, nato se je zagledal v okno, kakor da ga zanimajo avtomobilske luči na cesti globoko spodaj, ne pa to, kar govori.

Zdravko ga je gledal in čakal, da bo nadaljeval, ko pa le predolgo ni bilo besede, je rekel:

"Ste našteali vse možnosti, gospod doktor?"

"A to, glede vaše boleznim? Mislim, da vse. Sicer pa sami dobro veste, da smo tudi zdravniki zmotljivi ljudje in marsikate. a diagnoza ni povsem pravilna."

"Kaj pa rak? Pljučni rak? Tega niste omenili."

"Nisem, ker to menda ne pride v poštev. Nič takega nismo ugotovili."

"Gospod doktor, lahko mi poveste resnico. Duhovnik sem in jo bom znal prenesti."

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$400.— Dušan Lajovic; \$52.— Marta Aberšek, Karolina Pečnik; \$50.— Jože Potočnik; \$37.— Ignac Ahlin, Stanislav Samša; \$34.— Marija Meštrov, Jožica Paddle, Franc Kravos; \$32.— Franc Bračko; \$26.— Drago Slavec, Roman Perko; \$22.— Ida Turk, Pavel Letnar, Tonia A. Pavlin; \$20.— Milan Maglica; \$19.— Amalija Mohar; \$15.— Karel Mezgec; \$14.— Romana Favier-Zorzut; \$13.— Jože Topolovec; \$12.— Marija Birs, Pavlina Pahor, Wilhelm Wetzl, Max Brunčič, Slavka Jakuš, Albert Logar, Louisa Jug, Evgen Bevc, Janez Albrecht, Janez Sok, Ivan Šuštarčič, Antonija Poklar, Viktor Bizjak, Mario Svetina, Anna Lešnjak, Marinka Greco, Frank Bubnič, Terezija Simunkovič, Ivanka Krempel, Milan Prešeren, Slavko Jernejčič, Ivan Dodič, Franc Ižanc, Hinko Hafner, Alojz Kerec, Drago Tomac, Alojz Ličen, Ivan Mohar; \$9.— Danica Palla; \$8.— Julija Razboršek, Tony Bratuša, Ivanka Kreševič, Julijana Šajn, Vinko Tomažin; \$7.— Marija Telich, Milka Tomažič, Ivanka Kuzmanovič, Franc Končina, Venceslav O-

Koča v Tamarju

grizek, Jože Brodnik, Miha Ulčej, Evgen Brajdot; \$6.— Pavla Jelerčič; \$5.— Marko Zitterschlager, Marija Podgornik, Nadja Pistrin, Ana Lipovnik, Vladimir Menart, Slavko Koprivnik; \$4.— Yelka Li, Anton Kruh, Edwin Bembič, Dino Rupnik, Marija Velišček; \$3.— Cvetka Polh; \$2.— Jože Horvat, Rudolf Jamšek, Štefan Toplak, Rajko Vidmar, Dinko Zec, Anton Stariha, Jože Partl, Elisabet Englert, Jože Sok, Sonja Kovačević, Julka Vodopivec, Danilo Gasparin, Milica Hajek, Tony Tukšar, Franc Rolih, Jure Moravec, Kati Tkalčević, Majda Muzlaj, Olga Čurič, Milka Marušič, Štefan Kovač, Janez Kern, Anton Muha, Lucy Robah, Leopold Matelič, Zoran Žele, Rihard Twrdy.

V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$100.— C. Š.; \$30.— Anton Konda; \$25.— Ivanka Bajt, ACT (namesto velikonočnih voščilnic prijatelj in znanec); \$20.— N. N. (lačnim v Afriki), Stanko Žitko (za lačne), Marička Ritlop (namesto velikonočnih voščilnic — za lačne otroke); \$10.— Lucy Robah (za lačne), Berta Žele (za lačne); \$4.— Julija Razborsek (za lačne).

MATERI TEREZIJI

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$100.— Roman Perko in Danielle Robertson; \$20.— Marija Telich.

ZA OBNOVO

ROMARSKEGA DOMA

NA SVETI GORI:

\$500.— Julka Mrčun; \$200.— C&M (NSW); \$100.— Ivan Figar; \$50.— Alojz Golja z druž., druž. Jože Vuga; \$20.— Laura Lomonaco, Zora Pace.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

“So resnice, pred katerimi se vsi enako zgrozimo, pa naj bomo kate-regakoli poklica. Zato je bolje, da se nekoliko slepimo. Tako nam ostane upanje. In mi zdravniki ne smemo nikomur izpodbiti upanja, kajti upanje človeka nosi, ga vzdržuje, hrani. In moram celo reči, da upanje človeka zdravi. Ali ni vaš Jezus zahteval zaupanja od vsakega, ki je potem ozdravel?”

“Rekli ste vaš Jezus. To se pravi moj. Ali ni ta Jezus tudi vaš?”

“Ne, ker vi gledate nanj kot na Boga-človeka, jaz pa samo na človeka, ki je sicer veliko vedel in je znal v človeku vzbuditi zaupanje, tako močno zaupanje, da je hromi shodil in slepi spregledal. Za to ni treba posega nadnaravnih sil, ampak je dovolj vpliv izredne osebnosti. Seveda je treba z druge strani tudi zmožnosti, da taki osebnosti sledimo.”

“Torej vi nimate upanja?”

“Kakšnega upanja? Kaj pa naj pričakujem? Povišanje, napredovanje? Vsi veliki v naši bolnišnici so še razmeroma mladi in ni nobenega upanja, da bi kmalu izpregli. V kaj naj torej upam? Da bi odkril novo učinkovito zdravilo, o čemer sem kot otrok sanjal? To ni verjetno, saj še tisti, ki so se samo v to usmerili, nimajo kaj prida uspehov. Da bom postal slaven kirurg? Ne, ne, vse to ni nič. Nimam nobenega upanja.”

“Vse to, kar ste našli, ne bi bilo tudi nič posebnega. Tisti, ki so bolj napredovali, so včasih še manj zadovoljni kot mi. Tudi odkritja najbrž ne prinesejo posebne sreče, saj se s kakim velikim odkritjem učinkovitega zdravila navadno pojavi nova huda bolezen, ki si jemlje žrtve še v večjem številu kakor premagana bolezen, kakor da je dogovorjeno, koliko ljudi morajo pobrati boleznin in koliko sama starost, ki pa je pravzaprav tudi neke vrste bolezen. Tudi slava ni tista, ki bi človeka neprestano napolnjevala z radostjo. Navadno je tako, da človeku nekaj neprestano k slavi priliva žolča, ker se mu zdi, da ga za njegove sposobnosti ali iznajdbe vse premalo upoštevajo. Zato nisem mislil takega upanja.”

“Kaj pa naj bi človek še upal?”

“V svoj obstoj. V svojo neuničljivost. Ali bolj preprosto povedano: v svojo večnost.”

Doktor specialist za pljučne bolezni, predvsem za pljučnega raka, zelo znan in cenjen zdravnik ne samo doma, ampak tudi drugod, se je zagledal v župnika in si je mislil:

Ti ubogi naivni podeželski župnik! Tu ležiš pred menoj bolj mrtev kakor živ, ki se ti je rak ugnezdil ne samo v pljuča, ampak ti načenja vse važnejše organe; ki so ti dnevi odmerjeni na kratko, da ne vemo gotovo, ali boš preživel še ta teden ali pa te bo rak uničil že čez nekaj ur, kako se slepiš s svojim prepričanjem o onem drugem svetu, ker ti ta uhaja iz rok. Nagonsko čutiš, da ti življenje ugaša, pa se tolažiš z nekim drugim, novim, večnim življenjem, o katerem ne veš prav nič drugega kakor samo to, da obstaja. Pa ne veš, da res obstaja, toda samo tako, kakor obstajajo stvari v naši domišljiji. Ko ugasne domišljija, ugasne tudi domišljijjski svet.

Gledal je župnikov upadli obraz, njegov tanki vrat z žilnatimi vozli, kjer je rahlo in boječ utripala žila, počasi in enakomerno, kajti župnikovo srce je bilo še dobro, čeprav je vse telo odpovedalo.

“Gospod župnik, ne morem upati v nekaj, česar ni.”

“Kako veste, da večnosti ni? Odkod vam to prepričanje?”

“Kako pa naj bi bil prepričan, da večnost je?”

“To je treba čisto preprosto verovati.”

“Težava je prav v tem, da verovati nikakor ni preprosto.”

“Vam bi moralo biti veliko laže verovati kakor meni.”

“Ta je pa dobra! Lepo se znate pošaliti. Zdravnik naj bi laže veroval kot duhovnik!”

“Gotovo, ker ste bliže stvarem, bliže ste naravi, zlasti njenemu največjemu umotvoru, človeškemu telesu.”

“Kaj pa ima človeško telo opraviti z vero?”

“Kot predmet. Kot predmet, ki ga opazujemo. Rekli ste mi prej, da se je morda moje telo branilo jetike in so se pljuča obdala z apnencem. Mi lahko to podrobneje razložite?”

“To je pač proces v telesu. Kadar nastane kje okvara, takrat telo napne vse sile in v akcijo stopijo vse naprave, da bi preprečile še večjo škodo in nastalo popravile.”

“Ne spominjam se, da bi se tega kdaj zavedal.”

“Saj se tudi niste zavedali. V nas so avtomatizmi, ki vse to sami urejujejo, ne da bi morali mi na to misliti.”

“Ali telo ve, da je zbolelo in da je njegov obstoj v nevarnosti?”

“Ne, telo tega gotovo ne ve.”

“Jaz tega ne vem, telo tega ne ve, kdo pa potem ve?”

“Vsako življenje teži za tem, ali drugače rečeno, mu je lastno, bistveno to, da se skuša za vsako ceno ohraniti. Živo teži za bivanjem, brani se smrti.”

“Vse živo teži za bivanjem, le najvišje razvito živo bitje, človek, naj ne bi težil za bivanjem, naj bi se sprijaznil s smrtjo? Ni v tem nekaj narobe, gospod doktor?”

“Ni. To je samo naše končno spoznanje, da se vse živo rodi v smrt. Vsako rojstvo nosi smrt že s seboj in temu ni mogoče odpomoči.”

“Se je prva celica rodila za življenje ali za smrt?”

“Za oboje. Najprej za življenje, potem za smrt. In tako je z vsemi živimi bitji. Tudi z nami ljudmi.”

“Zakaj pa je potem sploh nastala?”

“Zakaj ali čemu, tega nihče ne ve. Vemo samo, da tako je.”

“Ali to vemo ali samo tako mislimo, torej domnevamo?”

“Tako mislimo. Saj nismo bili poleg, da bi to vedeli.”

“Potem lahko rečemo z drugo besedo, da to verujemo. Ali ne bi bilo lepše verovati, da je na vrhu tega veličastnega razvojskega, kar presega vidno stvarstvo in sega v onstranski nevidni svet?”

“Morda bi bilo lepše, toda ni razumsko.”

“Ne recite tega vi, doktor, da ni razumsko. Je mogoče verovati, da je človeško telo, ta čudoviti samoohranjevalni stroj, ta tovarna kemičnih procesov, ta računalnik, stisnjen v drobno kepo možgan, je mogoče verovati, da je vse to nastalo po naključju in da za razvojem milijard let živih bitij ni nikogar, nobene misli, nobenega razuma? Ali je mogoče misliti, da neka brezmejna zmeda ustvari red in da nerazum ustvari pamet?”

/Nadaljevanje prihodnjič/

Tipična kmečka hiša v Borjani, vasi kraj ceste Kobarid – Breginj

KONČNO so le dospеле GORIŠKE MOHORJEVKE 1991, poleg zanimivega Koledarja 1991 še štiri knjige: Sveta Gora 1539 – 1989, Legende (France Bevk), In gnojili boste nemško zemljo (Dorica Makuc) ter Primorski slovenski biografski leksikon (že 16. snopič). – Cena vseh petih knjig je 37dolarjev.

Za isto ceno imamo na razpolago tudi nekaj CELOVŠKIH MOHORJEVK 1991. Zbirka obsega štiri knjige: Koledar 1991 pestre vsebine, Srce nikoli ne laže (Karel Mauer), Taki smo pač lovci (Miro Rak) in pa mladinsko knjigo Moje sveto pismo.

Na razpolago imamo tudi nekaj letošnjih zbirk CELJSKIH MOHORJEVK, ki pa so dražje od gornjih. Pet knjig: trdo vezan Mohorjev koledar, Neuničljivo upanje (Lojze Kozar), Turki so v deželi (dr. Vasko Simoniti), Mehiški orel (Janez Gradišnik) in Sto domačih zdravil za dušo in telo (dr. Joze Ramovš) – cena pride na 70 dolarjev.

Uprava MISLI

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

POKOJNI:

V nedeljo 27. januarja 1991 je v New Castlu v bolnišnici umrla RADA FRANČIŠKA KOVAČ r. Pirc. Rodila se je 24. novembra 1926 v vasi Loke, pri Zagorju ob Savi. Dne 31. maja 1948 se je v Zagorju poročila z Josipom Kovačem, po rodu iz okolice Osijeka. V Avstraliji je živela 31 let in sicer v Lambtonu. Že nekaj časa se je slabo počutila in trikrat utrpela kap. Skoraj mesec in pol pred smrtjo je bila v bolnišnici, kjer je prejela svete zakramente. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi v Lambtonu (Newcastle), sledila je upepelitev. V domovini še živi pokojničina mama, stara že 91 let.

V soboto 23. februarja 1991 je v Blacktownu umrla MARIJA GJORI r. Trajber. Pokojnica je bila rojena 7. junija 1938 v Dobrovniku v Prekmurju. Najprej je emigrirala v Novo Zelandijo, kjer je preživela šestnajst let. V Avstralijo je dospela v decembru 1978. Zapuščča moža Šimeta, hčerko Gabi in sina Adija. Pogrebna maša za pokoj njene duše je bila opravljena v Blacktownu, pokopana pa je bila na Pinegrove pokopališču, Eastern Creek.

V soboto 23. marca 1991 je v Canberri izdihnil IVAN DOLJAK. Rojen je bil v Grgarju pod goriško Sveto Goro dne 29. avgusta 1925. Po poklicu je bil mehanik in je živel v Ainslie, ACT. Več podatkov pa žal nimam na razpolago. Pogrebni obred je bil na veliki četrtek, 28. marca, grob pa je pokojnik dobil na Gungahlin pokopališču, Mitchell, ACT.

V torek 2. aprila letos je v bolnišnici v Blacktownu umrl IVAN MELINK. Po rodu je bil iz okolice Gorice in rojen 17. junija 1928 kot sin Ivana in Pavle. Pred 37. leti se je v San Leonardu pri Vidmu poročil z Elviro Milani, ki je po rodu iz Vidma. V Avstralijo sta prišla leta 1957, kjer sta pričela v Bonegilli, nato pre-

živela tri leta v Villawoodu in si končno ustvarila svoj dom v Blacktownu. Pokojnik je bil dolga leta zaposlen pri podjetju Transfield. Bil je znan in spoštovan kot človek, ki je vedno dobre volje. Pred dobrimi tremi leti je zbolel in prestal operacijo, pa kljub boleznim je nadaljeval z delom in bil aktiven prav do zadnjega. V bolnišnici je bil samo pet dni in se s svetimi zakramenti pripravil za odhod v večnost. Pogrebna maša je bila v Blacktownu na soboto po veliki noči, pri kateri je p. Valerijan somaševal s krajevnim duhovnikom. Ob odprtju grobu na pokopališču Pinegrove se je od njega poslovil njegov zet, zastopnik podjetja Transfield in Stanko Aster-Stater. Poleg žene Elvire zapuščča pokojni Ivan še hčerko Ivico poročeno s Petrom Clarkom, sina Pavla (poročen z Magi) in hčerko Heleno (poročeno s Stevanom Woods); v domovini sestro Marico, v Angliji pa sestro Jelko.

Vsem sorodnikom omenjenih novih pokojnih med nami iskreno sožalje! R. I. P.

KRSTI:

Klara Leticia Tašner, Bossley Park, NSW. Oče Michael Joseph Nagy, mati Petra Tašner. Botra sta bila Simon Tašner in Richard Joseph Nagy. – Merrylands, 10. marca 1991.

Adam Matthew Čresnik, Botany, NSW. Oče Daniel, mati Lynette r. Ashford. Botrovala sta Linda Čresnik in Mitch Ashford. – Botany, 10. marca 1991.

Lidia Kopše, Hornsby Heights, NSW. Oče Vlado, mati Neda r. Stojanovski. Botra sta bila Zoran in Anđelka Jovanović. – Merrylands, 17. marca 1991.

POROKA: Yolanda Samsa, Condell Park, NSW, hči Karla in Hedvike r. Babulič, rojena in krščena v Kopru, in **Rocco Romeo**, Wakeley, NSW, sin Carmela in Grazie r. Ciccone, rojen v Sydneyu, krščen v Smithfieldu. Priči sta bila Victa in Judy Costa. – Merrylands, med poročno mašo dne 24. februarja 1991.

Yolandi in Roccu iskrene čestitke s prošnjo za obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

VELIKA NOČ je bila letos zgodnja, zadnji dan meseca marca. Že teden preje, na cvetno nedeljo, je bila pri blagoslovu zelenja velika udeležba. Butaric je – žal – vsako leto manj, nekaj jih je pa le bilo. Sestra Hilarija vsako leto poskrbi, da ne manjkajo pri procesiji in v okras oltarja. Da bi starše in otroke spodbudili k tej naši lepi slovenski navadi, smo letos razpisali nagrado za največjo butaro cvetne nedelje. Dobila jo je (nagrada je bila knjiga "Lepote slovenskih cerkva") Urška Smuk. – Pri maši smo imeli že tradicionalno dramatizirano branje pasijona. Letos je bil na vrsti pasijon po sv. Marku. – Popoldne je bila sveta maša tudi v Figtree, kjer smo imeli prav tako blagoslov zelenja s sveto mašo in pasijonom, pri katerem so sode-

lovali rojaki v raznih vlogah.

Vse obrede velikega tedna v Figtree je imel pater Ciril, vključno slovesno mašo s procesijo na velikonočno nedeljo. Potem pa je nadaljeval pot v Canberro ter imel pravitako slovesno službo božjo s procesijo okrog cerkve v Garranu.

Pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu je bila na veliki četrtek in veliki petek pri obredih lepa udeležba, enako pri vigiliji na veliko soboto. Že nekaj let imamo na velikonočno nedeljo slovesno Vstajenje in sveto mašo ob osmih zjutraj, kar se je izkazalo za bolj primerno kot na veliko soboto zvečer. Kljub temu pa je še vedno veliko večja udeležba vernikov pri drugi nedeljski maši, ki je ob desetih. Spet je moralo precej rojakov ostati zunaj cerkve.

Mešani zbor pod vodstvom s. Francke in Miriam Stariha je prepeval na cvetno nedeljo, na veliko soboto in na veliko noč ob osmih pri Vstajenju, procesiji ter slovesni maši.

Tudi v Newcastlu je bila slovenska služba božja na velikonočno nedeljo, pa tudi na belo nedeljo. Obakrat je bila kar lepa udeležba.

BOŽJI GROB na veliki petek in soboto bi bil vreden več zanimanja naših rojakov. Urnik molilcev, ki smo ga dali v cerkveno vežo, je imel še kar preveč praznih mest, kjer se nihče ni podpisal. Tako je bila cerkev nekaj časa brez častilcev Najsvetejšega, kar nam ni ravno v čast. V zglede nam je lahko malteška družina, ki živi blizu nas, se redno med tednom udeležuje naše maše, pa tudi pred božjim grobom so molili precej časa. Pa jim je slovenski jezik tuj. Če bi te družine ne bilo v tednu redno pri maši, bi bili edini udeleženci naši dve sestri. Pa tudi pri spovednici najdem marsikdaj najprej vernike druge narodnosti, naše pa proti koncu, ko je že treba začeti z mašo.

ZA BELO NEDELJO je bil na sporedu dušnopastirski obisk za rojake v Queenslandu. Že na predvečer je imel p. Ciril sveto mašo v Surfers Paradise, drugi dan pa v Brisbanu in na Sunshine Coast. Sestra Francka je skrbela za petje. Z njima pa sta bili tudi m. Julija Gomboc, generalna predstojnica naših sester s sedežem v Grazu v Avstriji, in pa m. Aurelija Pavel, provincialna predstojnica s sedežem v Slovenski Bistrici. Obema kličemo: Dobrodošli med nami! Njun obisk je važen ne le za naše sestre, ampak tudi za naše dušnopastirsko delo med Slovenci.

ROMANJE V EARLWOOD bomo imeli tudi letos na prvo majsko nedeljo, dne 5. maja. Pri tamkajšnji lurški votlini bo naša maša ob treh popoldne. Z mašo bomo združili še šmarnično pobožnost. Tokrat in tudi na vse petke, sobote in nedelje v Merrylandsu bomo imeli šmarnično branje "Zgodnja Danica", ki ga je za letošnji majnik pisal Franc Sodja CM.

Vse lepo vabim, da se šmarnic redno udeležujete. Pa tudi doma naj se pri vaši večerni molitvi pozna, da je tu mesec maj, ki je na poseben način posvečen Materi božji.

MARTIN KRPAN je kaj zanimiva povest, pa tudi po njej prirejena igra, ki jo bodo naši igralci uprizorili v soboto 27. aprila ob pol osmih zvečer, naslednji dan – na nedeljo 28. aprila – pa ponovili po nedeljski maši. Upam, da ne boste zamudili te izredne prilike ter se udeležili ene teh predstav. Povabite s seboj še druge rojake, ki ne bodo brali tega obvestila. Prava kulturna sramota bi bila, če bi pustili mimo prirediteljev kot je Martin Krpan. Kulturnih predstav med nami ni ravno veliko, preveč prav gotovo ne. Pokažimo igralcem, ki so v pripravo te igre vložili veliko svojega časa in truda, da cenimo njihovo žrtev.

KONCERT Seksteta "Planica" iz Wollongonga. napovedan za ob enajstih dopoldne na nedeljo 21. aprila v naši dvorani, bo najbrž že za nami, ko bo prišla k vam ta številka MISLI. A kot igralcem, gre tudi tem pevcem vse naše priznanje za skrb, da slovenska pesem med nami ne zamre. Ta pevski zbor sestavljajo naslednji rojaki: Maks Vočanec, ki je vodja zбора, obenem pa poje bas; Janez Marič, drugi tenor; Pepi Mezgec, prvi tenor; Lojze Šturm, drugi tenor; Jože Komidar, prvi bas in Janez Stajniko, prvi bas. – Pri koncertu bo sodeloval tudi mladi harmonikaš Rudi Črnčec.

Vsem pristrčna hvala, da bodo slovensko pesem nudili tudi sydneyjskim rojakom.

VNEBOHOD, ki je zapovedan praznik, bo letos na četrtek 9. maja. Kot navadno pri nas, bo praznična maša v naši cerkvi ob sedmih zvečer.

SREČANJE bolnikov in upokojujencev imamo spet v četrtek 16. maja. Začetek bo s sveto mašo ob pol enajstih, nato sledi srečanje in kosilo v dvorani. Našim bolnikom poskrbite prevoz. Več o tem pa bo v "Nedelji" pred dnem srečanja.

STOJNICA je spet na vrsti v četrtek 9. maja. Zopet se priporočamo za sodelovanje.

MLADINSKA SKUPINA našega središča ima na sporedu kar precej dejavnosti z namenom zbiranja finančnih sredstev za obnovo streh naših dveh zvonikov. Lesene skodle so papige tako skljuvale, da se že vidi kovinasti notranji del, ki bo kmalu začel rjaveti. Priporočamo, da podprete mladino pri njihovem prizadevanju, da ne bo izgubila poguma. Saj njen uspeh zavisi od nas vseh – je uspeh naše skupnosti.

Mladi imajo na skrbi tudi proslavo MATERINSKEGA DNE.

FIGTREE ima slovensko službo božjo na vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob peti uri popoldne. V maju pa je v naši cerkvi Vseh svetih maša tudi vsako sredo zvečer ob sedmih, združena s **šmarnično pobožnostjo**. Wollongongški Slovenci, vabljeni!

CANBERRA je na vrsti za slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu, torej 19. maja in 16. junija, vsakič ob šesti uri zvečer. Cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran.

NEWCASTLE ima slovensko mašo spet 30. junija

ob šestih zvečer, Cerkev Srca Jezusovega, Hunter St., Hamilton.

ROMANJA V PENROSE PARK so vsakega trinajstega v mesecu. Za podrobne informacije se oglasite v naši zakristiji po maši, ali pa telefonirajte Elizabeti Kociper (telefon je 632-2038), ki vam bo rade volje dala navodila, kako se pridružite romarjem.

NE POZABITE na Mladinski koncert, ki bo letos v Canberri dne 5. oktobra. Vsi, ki nameravajo nastopiti, naj se pridno pripravljajo in tudi čim prej prijavijo!

P. VALERIJAN

SIM in volitve

SLOVENSKA izseljenska matica (SIM) je dobila proti koncu lanskega leta novo vodstvo s predsednikom dr. Mirkom Jurakom na čelu. Če bo delovala drugače kot v preteklih desetletjih, bo pokazala bližnja bodočnost. Prvo sejo je imel novi odbor 1. februarja, na kateri so v glavnem obravnavali program za leto 1991. Pripravljajo tudi novi statut, ki je bil poslan v pregled in morebitne popravke tudi raznim izseljenkim organizacijam. Pripravljen naj bi bil do konca junija, ko naj bi ga sprejel in potrdil izredni občni zbor SIM, ki bo predvidoma 25. junija, tik pred zasedanjem Svetovnega slovenskega kongresa.

Na izrednem občnem zboru 25. junija bodo sprejeti v izvršni odbor SIM tudi predstavniki izseljencev, izvoljeni od njih samih. Avstralija ima pravico do dveh mest v izvršnem odboru SIM, od katerih je eno podpredsedniško. Za potek volitev so poverili Avstralsko slovensko konferenco, ki jih bo izvedla s pomočjo svojih Narodnih svetov. Dne 20. aprila je potekel rok prijave kandidatov, ki so jih lahko predlagale organizacije (pa tudi posamezniki s še devet drugimi podpi-

si). Lahko pa se je prijavil tudi sam kandidat, da ga je le podprlo deset rojakov s svojimi podpisi.

V kolikor je meni znano, je prijavljenih v Avstraliji pet kandidatov: Cvetko Falež (ACT), Ivo Leber (Vic.) Marjan Peršič (Qld.), Bert Pribac (ACT) in Ljenko Urbančič (NSW). Volitve bodo ob tričlanskem nadzorstvu dne 26. maja, pravico voliti pa ima vsak slovenski rojak. Žal ne vem povedati, kje bodo volitve v Sydneyu in na drugih krajih – pozanimajte se pri najbližjem sedežu ASK. Pri nas v Melbournu bodo v verskem in kulturnem središču v Kew, ki je naslov viktorijskega Narodnega sveta. Čas volitev je od 11 do 3 ure.

Rojake pozivam, da se volitev udeleže ter jih vzamejo resno, saj nam končno ne sme biti vseeno, kako SIM deluje in kdo nas pri njej zastopa.

Vsak kandidat je moral poslati tudi svoj življenjepis skupno s prijavo. Cvetko Falež, ki ga je predlagalo canberrsko slovensko društvo, je vsekakor tudi eden kandidatov MISLI, saj ga priporoča njegova poštenost, njegovo dosedanje delo za narodno skupnost,

pa tudi krivice, ki so se mu godile, celo po Matici. O sebi je ta kandidat napisal tole:

Ime: CVETKO (FLORIAN) FALEŽ

Rojen: 14. 4. 1931 – Leskovec pri Krškem;

Izobrazba: 6 razredov gimnazije v Mariboru; zdaj študij političnih ved in jezikov na canberrski univerzi;

Preteklost: 1949 – Šel v Avstrijo; 1950 – v Avstralijo; 1951 – v Canberro; 1964 – Ustanovni član Slovensko-avstralskega društva Canberra; 1964/71 – Blagajnik društva; 1971/74 – Predsednik društva; 1971/74 – Predsednik Zveze slovenskih društev v Avstraliji; 1975/78 – Predsednik Ethnic Broadcasting Council of ACT; 1990 – Predsednik Slovenskega narodnega sveta Canberra; 1991 – Predsednik Študijskega sklada v podporo slovenščine na Maquarie univerzi.

Delovanje med Slovenci: Zastopnik Mohorjeve družbe v Celovcu od 1953;

Pospševal verska srečanja v Canberri ob obisku slovenskih duhovnikov;

Zadolžen za finančni uspeh društva; omogočena gradnja Slovenskega doma;

Odgovoren za pridobitev parcele, razvoj načrtov, posojilo, gradbeno dovoljenje in vodstvo gradnje Doma do njegove otvoritve 1971;

Pripravljam in oddajam slovenske radijske ure za

canberrsko društvo ob leta 1975;

Soustanovitelj Zveze slovenskih društev v Avstraliji, ki je uspešno izvedla turnejo Lojzeta Slaka;

Organizator in garantor turnee Savski val brez SIM; Vsa leta aktiven pri društvu in slovenstvu na splošno.

Moje kandidiranje v SIM in za delegata na Kongres je bilo predlagano na seji Slovensko-avstralskega društva Canberra in na seji Slovenskega narodnega sveta Canberra od predsednika društva g. Alojza Kavaša ter brez ugovora sprejeto.

Moja naloga: S prisotnostjo različno mislečih predstavnikov v vodstvu SIM bomo morda uspeli njen ugled v svetu popraviti. Slovenska vlada podpira ustanovitev demokratičnih organizacij, ki bodo pravične do vseh Slovencev. Dana nam je možnost preusmeriti SIM in le novi člani bomo novo smer lahko uresničili. Finančni dohodki SIM, bodisi iz domovine ali tujine, in vse druge dobrine so last vseh Slovencev in morajo biti pravično razdeljene. Tudi to bomo lahko uvedli samo ljudje, ki nismo vezani na stare kolovoznice. Trudil se bom tudi, da bodo popravljene krivice ljudem, ki so trpeli v času komunističnega pritiska. Matica mora postati mati vseh Slovencev, ali si pa tega imena ne zasluži.

SVOBODNI ZBOR

Sklicali bomo zbor
razumnih svobodnih ljudi,
o vsem se bomo pogovorili,
vse bomo razčistili,
krivice zatrli,
začrtali bomo novo pot
vsenarodne sprave.

V nas bo živel
zgodovinski spomin
in nas usklajal
in vodil k svobodi
misli, besed in dejanj
in k neustavljivi rasti
vsenarodnega življenja.

Nenehoma bo zasedal
naš svobodni zbor,
razsojal in pomirjeval,
vse bolj bo narod
eno ljudstvo,
vse več bo med nami
ljubezni in sreče in hvalnic.

STANKO JANEŽIČ

Z VSEH VETROV

STOLETNICO obhajamo letos, kar je izšla znamenita socialna okrožnica **Rerum novarum** (Za novi družabni red) papeža Leona XIII. Njen datum je 15. maja 1891. Cerkev je z njo odgovorila na razmere, ki so nastale v svetu z industrializacijo: bogastvo se je pričelo kopičiti v rokah manjšine in povzročalo žalostno stanje slabo plačanega delavca, podvrženega nečloveškim delavskim razmeram. Reakcija zoper nepravilnosti je bila socialistična ideja popolne ukinitve zasebne lastnine in hud razpredni boj, vse skupaj pa povezano s protiverskim razpoloženjem.

Številne papeške listine s socialno vsebino od takrat pa do danes so odločno oblikovale socialni nauk Cerkve, ki poudarja aktualno vlogo družine, naroda, države in tudi Cerkve same, tudi v našem času, ko prehajamo iz industrijske v poindustrijsko družbo. Glede na zadnje spremembe v Evropi in glede na možne nove konflikte v svetu smemo ob stoletnici Leonove socialne okrožnice pričakovati nov cerkveni dokument s smernicami za naš čas. Ob polomu socialistične ideje svet išče novih potov v svetlejšo bodočnost.

BARA REMEC, eden stebrov slovenske kulture v argentinskem zdomstvu, je 1. marca v Bariločah za-

L. & E. K. Bayside Printing Service

Slovenska tiskarna

Poročna naznanila — Listke za konfete
Krstne Listke — Zahvalne Kartice
Vizitke — Pisemske Glave
Ter vse vrste knjig in računov.

Lastnik Lojze Kovacic

Very Reasonable Prices

A.H. 551 7451

89 CLARINDA ROAD, OAKLEIGH SOUTH 3167

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Prporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

ključila svoje zemsko potovanje in odložila svoj čopič. Šolala se je v rodni Ljubljani in nato v Zagrebu, potovala po kulturnih prestolnicah predvojne Evrope in se pripravljala na uspešno umetniško kariero. To je sicer omejilo begunstvo, obenem pa ji odkrilo nov svet slovenske bolečine in trpljenja, v novi domovini Južne Amerike pa tudi svet indijanske kulture, ki ga je našla in vzljubila na robu argentinske družbe. Bara zdaj počiva v tej indijanski zemlji, v senci gorskih vrhov, ki jih je tako ljubila in eden izmed njih celo nosi njeno ime: Pico Bara. — Rodna domovina je o naši pokojni umetnici vsa leta njenega begunskega ustvarjanja molčala. Šele lani so na skupni razstavi starejše generacije umetnikov, ki ustvarjajo v begunstvu, tudi doma zaslutili njeno ustvarjalnost. Junija letos pa bodo njena dela razstavljena v ljubljanski Mestni galeriji, žal brez prisotnosti umetnice.

V **TIRANI**, albanskem glavnem mestu, je bilo v noči od sobote na nedeljo 7. aprila prvič po letu 1967 okrog 3000 pravoslavni vernikov pri slovesnih velikonočnih obredih. Opolnoči so se oglasili zvonovi edine pravoslavne cerkve v mestu. Letošnja veliko-nočna slovesnost je bila nekaj posebnega za deželo, v kateri je bila še nedavno strogo prepovedana slehernajavna verska dejavnost.

Od 3.2 milijona Albancev je 70% muslimanov, 20% pravoslavni in 10% katoličani.

NADŠKOF LAFEVRE, iz Cerkve izobčeni vodja tradicionalističnih katoličanov, je umrl 25. marca v Švici, kjer ima svoje semenišče. Nadškof je odklanjal bistvene odloke vatikanskega koncila. Apostolski sedež si je do zadnjega prizadeval, da ne bi prišlo do razkola. Žal je Lafevre leta 1988 na svojo roko posvetil štiri svoje duhovnike v škofo ter si s tem dejanjem z njimi vred nakopal izobčenje iz katoliške Cerkve. Tako je nastal razkol med Cerkvijo in duhovniško bratovščino Pija X., ki jo je on ustanovil in šteje danes nad 200 članov duhovnikov.

Nadškof Marcel Lafevre je bil v skupini cerkvenih dostojanstvenikov, ki jim je papež Janez XXIII zaupal priprave za zadnji cerkveni zbor. Po koncilu je začel napade proti vsem "oblikam modernizma", ki naj bi se po njegovem mnenju pojavile v Cerkvi. Boj se je žalostno stopnjeval in končno prekoračil usodno mejo, ko je prišlo do posvetitve novih škofov.

UMRL JE 86-letni Graham Green, znameniti britanski pisatelj in avtor zelo branih romanov. Leta 1926 je prestopil v katoliško Cerkev in je prav zato vsa leta zaman čakal, da bi postal Nobelov nagrajenec. To je zdaj po njegovi smrti javno priznal in zapisal londonski Times. Green je v svojih knjigah obravnaval mejna stanja človekovega življenja, greh in milost, stisko ve-

sti in verski dvom. Po naravi je bil avanturist ter se je rad izpostavljaval v nevarnosti političnih soočij, a iz vsake odnesel zdravo kožo ter potem iz svojih doživetij črpal snov za svoje pisateljske umotvore.

KOLERO smo imeli za bolezen preteklosti, ki se v času moderne higiene in zdravil ne bo več ponovila, najmanj v obliki epidemije. Pa se je. Prav zdaj se navadnost blazno širi po Južni Ameriki. Peru ima že nad tisoč žrtev, tudi Brazilija je močno prizadeta. Tamkajšnji zdravniki so mnenja, da se ne bo zlepa ustavila kljub zdravniški pomoči, ki prihaja iz vseh delov sveta. Čudni smo ljudje. Tako zelo se zanašamo na lastno silo in napredek, pa smo ob nepričakovanem udarcu tako brez moči . . .

AMERIŠKI SLOVENCi so že v jeseni 1989 začeli resno razpravljati v govorjeni in pisani besedi o **Slovenskem kulturnem centru**. Zrastel naj bi na ameriških Brezjah v Lemontu, ki je že od leta 1924 versko središče rojakov Združenih držav. Izvoljen je bil pripravljajni odbor z zastopniki raznih skupin in pokrajin od Triglava preko Gorenjske in Štajerske do Prekmurja, od Koroške preko Dolenjske do Bele Krajine, pa do Notranjske, Primorja in Krasa. V odboru so tudi trije lemontski frančiškani, predsednik pa je med rojaki priljubljeni Martin Hozjan, ki zdaj z družino živi v Lemontu. S tem, da so frančiškani odstopili dobršen kos svojega zemljišča, je bilo rešeno osnovno vprašanje. Načrti predvidevajo dvorano, knjižnico, prostore za sestanke ter športno, kulturno in pevsko udejstvovanje. Knjižnica naj bi nudila pregled slovenske kulture od prvih početkov do danes. Upati je, da bodo ameriški rojaki podprli idejo z darovi, saj je glavni namen ustanove ohranjanje slovenskega duha in zavednosti med ameriški Slovenci, zlasti še med tam rojeno mladino naših družin.

VES SVET sočustvuje s Kurdi, ki preganjani zapuščajo Irak ter hočejo v stotisočih ter s težkimi žrtvami v mrazu in lakoti preko meje v Turčijo in Iran. Kaj res nimajo pravice do življenja na rodnem domu? Zasilna begunska taborišča in mednarodna pomoč v hrani vsaj malo lajšajo nečloveške razmere, a za mnoge je

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

pomoč prekasna in prešibka: v tisočih umirajo sredi pota in v grenki zavesti, da si jih nihče ne želi . . .

Svet pa je razočaral ameriški predsednik Bush, ki se je tako zavzemal za vojaško pomoč deželi olja, pomoč preganjanim Kurtom pa je do zadnjega odklanjal z jalovim izgovorom, da se noče vmešavati v notranjo iraško politiko. Kje je pripravljenost pomagati, kje zdrava logika? Ko ta odpove, se pokaže vsa zlaganost mednarodne politike, ki nima srca, ampak le preračunano sebičnost.

OB DESETLETNICI atentata bo papež Janez Pavel II. med svojim petdesetim apostolskim potovanjem na tuje obiskal Portugalsko. Za deseto obletnico, ko sta ga dne 13. maja 1981 na Trgu sv. Petra v Rimu zadeli dve atentatorjevi krogli, se hoče Mariji v Fatimi zahvaliti za njeno pomoč. Prav tam je 12. maja leto kasneje (1982) doživel drugi poskus atentata na svoje življenje, ko ga je zvečer med procesijo z lučkami z bajonetom – hvala Bogu, da neuspešno – napadel duševno prizadet španski tradicionalistični duhovnik.

FRANCIJA je polna ljudi drugih narodnosti, žal pa se je zadnji čas dvignilo število nasilnih dejanj proti njim, kakor poroča Narodni svet za človekove pravice. Tudi rasističnih groženj je bilo več lani kot prejšnja leta in našteli so 37 primerov oskrunjenja judovskih pokopališč. Vlada je obljubila storiti vse po vzgoji in informativnem področju, da ustavi to napačno rasistično usmerjenost ljudi, zlasti mladine.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI!

Slovenski fant, ki sem ga že opisal v članku na tej mladinski strani ter prilepil njegovo sliko za GALE-RIJO MLADIH, mi ne bo zameril, da bo še en mesec čakal, predno bo prišel na vrsto. Tik pred zaključkom MISLI in njih oddajo v tiskarno sem namreč zvedel žalostno vest, da je v Londonu umrla bivša zelo delovna članica slovenske skupnosti v Melbournu, ANICA SRNEC. Nisem mogel drugače kot da sem začel to stran znova ter zamenjal fotografijo in kratki opis.

Pokojna Anica si je to v resnici zaslužila. V Avstralijo je prišla iz begunstva leta 1957 kot mlada učiteljica, globoko verna in dobra kot kruh, zavedna Slovenka in vedno pripravljena pomagati skupnosti. Čim se je malo privadila Avstraliji in zlasti jeziku, že je začela študirati. Z izredno pridnostjo in požrtvovalnostjo je uspešno zaključila študije na melbournski univerzi. Prejela je B. A. in kasneje še M. A., začela poučevati v srednji šoli, obenem pa se vsa žrtvovala tudi za slovensko mladino na področju verskega središča. Takoj po začetku slovenskega pouka je poprijela in postala duša Slomškove šole. Na otroke je imela vpliv kot malokdo: danes že odrasli in poročeni so jo vsi ohranili v najlepšem spominu.

Anica je iskala, kje in kako bi se popolnoma razda-

NA DEDOVIH KOLENIH

POLONCO NA KOLENA VZEL
JE STARI DEDEK IN ZAPEL:

– TAKÓLE, GLEJ, TAKÓLE, GLEJ,
PO MORJU SMO VOZILI SE,
TAKÓLE, GLEJ, NA DNO MORJÁ
BI KMALU POTOPILI SE.
IN DOLGO ŠE, OJ DOLGO ŠE
OČI NAZAJ STRMELE SO,
NA KROVU STARE MAMICE
JOKALE IN TRPELE SO.
ŠE OČKA TVOJ SI NASKRIVAJ
SOLZÍCO Z LICA BRISAL JE,
SI VSO TO DOLGO, BRIDKO POT
NA DNO SRCA ZAPISAL JE.
POLONCA TI, POLONČICA,
VSE TO ŽE POZABILA SI.

TAKÓLE, GLEJ, TAKÓLE, GLEJ,
TAKRAT ŠE MAJHNA BILA SI.
JE MESEC DNI SE BARČICA
NA MORJU PREMETAVALA,
NAZADNJE PA, NAZADNJE, AH,
NA KOPNO JE PRIPLAVALA.
TAKÓLE, GLEJ, TAKÓLE, GLEJ,
PRISPELI V ARGENTINO SMO,
TAKÓLE, GLEJ, TAKÓLE, AH,
ZGUBILI DOMOVINO SMO . . .

Mirko Kunčič

la Bogu in bližnjemu. Tako je našla pot k Ognjiščarjem, moderni verski ustanovi. Po prvem letu v Italiji so jo poslali v Anglijo, kjer je poučevala v srednji šoli, živela pa seveda v ognjiščarski skupnosti. Žal je lani začutila bolezen: zdravniki so ugotovili rakovo obolenje, ki je zdaj kruto zahtevalo svojo žrtev.

Več o pokojni Anici, začetni učiteljici melbournske Slomškove šole, bo v prihodnjih MISLIH. Prav pa je, da smo se je spomnili tudi v Kotičku, saj je med nami živela za našo mladino. Naj ji bo dobri Bog bogat plačnik!

PRI VELIKONOČNI SLIKANICI je zmagal z najlepše pobarvano Tony Škoda, ki me je v zadnjem Kotičku pripravil, da sem spet objavil natečaj Slikanic. Odziva pa žal ni bilo dosti, lenuščki grdi! – Striček

SLOVENSKI INFORMACIJSKI URAD,
86 Parramatta Road, Camperdown, NSW 2050
(P. O. Box 188, Coogee, NSW, 2034)
Tel: (02)5171591, (02)5193933; Fax(02)5501378

sporoča sledeče:

1. Vsak oškodovanec (pa naj bo to zaplemba, nacionalizacija ipd) ali njegov dedič naj svojo zahtevo najprvo registrira na svoji domači občini. Podati mora točen naslov premoženja, za katerega zahteva odškodnino in, seveda, naslov svojega sedanjega bivanja. To lahko stori sam potom pošte, ali pa po svojem pooblaščenju v domovini. Važno je, da se to uredi čim prej – brez odlašanja.

2. Priporočljivo je tudi, da se oškodovanec (npr. lastnik zaplenjenega premoženja) prijavi Združenju lastnikov razlaščenega premoženja v Ljubljani. Članačina znaša 300 dinarjev (kar je okrog 30 avstralskih dolarjev).

Lep pozdrav! – Alfred Breznik, vodja pisarne

Op.: Združenje lastnikov razlaščenega premoženja ima pisarno na naslovu Adamič–Lundrovo nabrežje 2, soba 201, Ljubljana. Poštni naslov p.p. 584, 61101 Ljubljana. Po kratkem času od ustanovitve ima že okrog tri tisoč članov, kar pa je le začetni delček teh, ki so bili prizadeti preko krivičnih in nasilnih zakonov o nacionalizacijah in drugih oblikah razlastitve. To združenje zbira celotno evidenco za svoje člane. Čim bo izšel zakon o denacionalizaciji, bo zastopal skupne interese posameznih lastnikov odvzetega premoženja z vso odločnostjo in osebno odgovornostjo.

Formo pristopnice k članstvu lahko dobite pri Slovenskem informacijskem uradu, pa tudi na upravi MISLI.

NEUTRAL BAY, NSW – V junij–julij-ski številki lanskega letnika Misli sem na strani 157 prečital pismo in videl objavljeno fotografijo, ki jo je poslala uredništvu gospa Cvetka Lillyman. Resnici na ljubo slika ne predstavlja ustanovitve Slovenskega kluba, nego blagoslovitev in razvitje slovenske zastave ob priliki prvega Slovenskega tabora v Avstraliji, ki se je vršil sredi meseca marca 1955 v St. Mary's v Sydneyu. Na tej proslavi so bili tudi prisotni predstavniki Hrvatskega kluba iz Sydneya predsednikom g. R. Neumanom. Slovenski klub je bil ustanovljen leto in pol prej v St. Mary's.

Prilagam sliko, katera je bila posneta ob tej priliki ter je malo drugačna od one, ki jo je lani poslala gospa Cvetka. Nekatero osebo poznam, vseh pa se seveda ne

Misli, April 1991

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

spominjam. Na skrajni desni slike je g. Urbančič, ki živi nekje v NSW. Poleg njega je zdaj že pokojni Zvonke Plevčak, pokopan v Canberri. To sliko mi je dal on, predno se je odselil iz Kingswooda, NSW. Najvišja na sliki sta g. Jože Šuster, ki živi v St. Mary's in Frank Bezjak (pokojni in pokopan v Geelongu, Vic.) Ženska in moški med g. Dežmanom, ki drži zastavo, in Cvetko v narodni noši, sta botra in boter zastave (imen se žal ne spominjam). Jaz sem na sliki drugi desno od gospe Cvetke.

Naj dodam iz svojih spominov, da se je po razvitju prapora razvila v cerkveni dvorani tudi veselica, ki je trajala pozno v noč. Kako je veselica končala, je pa druga zgodba...

Upam, da gospa Cvetka ne bo užaljena glede moje-ga popravka njenega opisa, saj doba 35ih let marsikaj izbriše iz spomina.

Prejmite moje najlepše pozdrave! – Vili Mrdjen

Hvala za sliko, ki sem jo objavil, saj je za nas vse-kakor zgodovinska, Vaša razlaga in opredelitev pa ji je dala še večjo vrednost. – Urednik

PASCOE VALE, VIC. – Upokojenci iz Melbournu in Geelongu smo se udeležili proslave vinske trgatve v Barossa Valley, S. A. V veseli družbi smo dospeli na cilj, tam občudovali povorko in še sonce se je smejalo ter z žarki božalo vse prisotne. Iz povorka pa so nam

ST. ALBANS, VIC. — Rada bi se is vsega srca iskreno zahvalila vsem rojakom, ki ste nam ob priliki boleznih in prerane smrti našega draga moža in očeta

ŠTEFANA ČURIČA

stali ob strani ter nam bili na sto načinov v pomoč. Zahvala vsem, zlasti p. Baziliju in čč. sestram, za udeležbo pri molitvah, maši zadušnici in pogrebu. Bog povrni tudi za cvetje, ki je pokrilo gomilo.

**Žalujoča žena Olga Čurič,
hčerka Marija in sin Štefan**

delili grozdje, šunko in sladko vince.

Popoldne smo se vozili skozi prelepe vinograde, si ogledali najbrž najlepšo vinsko klet v tej okolici. Moramo čestitati nemškemu priseljencem, ki so prvi začeli z nasadi trte v Avstraliji.

Prisrčna hvala adelaidskemu Slovenskemu klubu za prijazen sprejem in odlično postrežbo. Ob domačih zvokih smo seveda tudi zaplesali ter preganjali revmatizem naših starih kosti. Še "povšteranc" je prišel na vrsto ter nas spominjal na mlada leta, zaključil pa ga je naš melbournski Miklavž g. Ivan Mejač.

Prisrčno je bilo slovo z željo, da se še kdaj srečamo. Spomin na dobre ljudi in sladki kruh, ki ga tam peče Slovenka, nas bo spremljal še mnogo let. Bog živi vse skupaj! — Škoda pa se mi zdi, da ni bilo časa (!? - Op. ur.) obiska prekrasne slovenske adelaidске cerkvice, patra Janeza ter njegove prelepe zbirke cvetlic, ki jih sam goji.

Iz Adelaide smo se odpeljali v nedeljo zjutraj, ob pol devetih zvečer pa je bila že prva postaja v Melbournu: Tullamarine.

Vsi upokojenci—izletniki se zahvaljujemo vsem, ki so poskrbeli za ta izlet, od idejne začetnice Juste Po-bežin do Zlate Seljak, obe iz Geelonga, pa do Helene Leber iz Melbournu.

Naj omenim, da smo imeli v spominu našo zlato Kati Hartner, ki je v Melbournu praznovala svoj rojst-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

ni dan. Enako vse še starejše od nas, ki se izleta niso udeležili. Med njimi je Marija Barba, takrat v bolnišnici zaradi zloma. Vsi smo ji želeli okrevanja, da bo spet vesela med nami. — **Marcela Bole**

CARINA, QLD. — Janez se zopet oglašja, to pot z malim opozorilom. V januarskem pismu sem poročal tudi o nenadni smrti tukajšnjega rojaka **FRANCA BRESKVARJA**. Kot vidim iz objave daru med nabirkami, ste pismo prejeli, objava o pokojnem pa je izpadla. Zato moram uredništvo nanjo znova nadlegovati — "podrezati" smo rekli po domače. (Hvala, Janez, sem prav vesel opomina, saj drugače bi ime pokojnega izpadlo. Januar je nevaren, da iz pisem vpišem naročnino in darove, ostala vsebina pa obstane zaradi glavne skrbi, ki je počitniška kolonija naše mladine. Januarsko pismo sem našel in tu z njim nadaljujem. - Op. ur.)

Življenje je res kratko in kot tanka nitka, ki se tako lahko nenadoma utrga. Taka življenjska nit se je spet utrgala med našo brisbansko skupnostjo: nepričakovano smo spet izgubili enega izmed nas, **FRANCA BRESKVARJA**. Ravno na nedeljo 30. dec. 1990, tik pred pragom novega leta. Mrtvega je našla soproga v kopalnici, kjer ga je med kopanjem zadela srčna kap. Pokojnik je bil med nami dobro poznan zlasti v prvih časih tukajšnjega slovenskega združenja. Je pa že lepo število let, kar smo ga pogrešali v slovenski družbi. Za življenjsko družico si je izbral hrvaško dekle iz Istre, Emilijo po imenu. Imela sta dva sinova, od katerih je eden že pokojni, drugi pa se je odselil v Tasmanijo. Od rojstnih podatkov vem le to, da je bil Franc menda Ljubljčan, rojen pa 1927 ali -28 leta. Posmrtnih podatkov pa žal nimam. V časopisu nisem zasledil, kdaj in kje bodo pokojnega rojaka pokopali. Tako je moralo sodelovanje naše skupnosti pri tem odpasti. Ne sme pa odpasti spomin nanj — radi ga vključujemo v svoje molitve. Ako bi kdo brisbanskih rojakov vedel kaj več o njem, naj sporoči uredništvu. Vdovi Emiliji in sinu naše sožalje!

Z najboljšimi željami in iskrenimi slovenskimi pozdravi — **Janez Primožič**

Saj ne vem, kako bi se opravičil. Sledečo **ZAHVALO** sem prejel že oktobra, pa po nesreči založil in jo našel med papirji šele danes, tik pred izdajo aprilske številke. Družino pokojnega prosim oproščenja, enako tudi sestro Milko. — Urednik

GRANVILLE, NSW — Svakinja Helena Velišček, ki je holandskega rodu in ne zna slovensko, me je naprosila, naj ob izgubi moža, mojega brata Ivana, za Misli napišem zahvalo, ki jo tu prilagam.

Obenem se tudi jaz zahvaljujem za lepo urejeno revijo Misli, po kateri izvemo o naših prijateljih in celo

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

sošolcih, ki so razkropljeni po širni Avstraliji. Žal je največkrat osmrtnica, ki nam predoči znano ime. Pa tudi osmrtnica nas povezuje. Ob oznanilu bratove smrti v Mislih sem dobila veliko telefonskih klicev znancev od vseh koncev Avstralije. Tako nas novica, čeprav žalostna, spet zbliža in nam vsem priključuje v spomin, da smo le popotniki na tem svetu.

Najlepša hvala in Bog naj ohrani urednika še mnogo mnogo let zdravega! – Milka Stanič z družino

WAGGA-WAGGA, NSW – ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta in brata IVANA VELIŠČEK, se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in sodelavcem, ki ste nam stali ob strani v težkih dneh obiska smrti. Posebna zahvala p. Valerijanu, ki je prišel tako daleč, da je skupno z našim krajevnim duhovnikom Fathrom Johnom daroval pogrebno sveto mašo in sodeloval pri pogrebnih obredih.

Srčna hvala tudi vsem, ki ste nam ustno ali pismeno izrazili sožalje, darovali za svete maše za pokoj njegove duše, ga v tako lepem številu pospremili na zadnji poti ter mu v slovo poklonili toliko lepega cvetja.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Ljubi Bog naj povrne vsem! Žalujoča žena Helena,
sinovi Ivo, Frank, Toni, hčerka Carol
in njih družine

BUENOS AIRES, ARGENTINA – Cenjeno uredništvo mesečnika MISLI! Člani društva ZEDINJENA SLOVENIJA pošiljamo s svojega 44. letnega občnega zbora vam in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave.

Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu!

Prav lepo pozdravljamo!

17. 3. 1991.

Emil Cof, arh. Jure Vombergar
tajnik predsednik

17. marca 1991.

Po dolgih tednih težke bolezni, ko je domala vsak dan prihajal v hišo zdravnik, gre bolniku naglo na bolje. Še zdravnik je presenečen.

"Za to, da ste se tokrat izmazali, se morate zahvaliti ljubemu Bogu in vaši močni naravi," pravi bolniku.

"Upam, da boste to dvoje upoštevali tudi pri svojem računu, gospod doktor," malo hudomušno odvrne bolnik.

REŠITEV KRŽANKE zadnje številke:

Vodoravno: 1. vino; 5. skop; 9. lenoba; 11. vidra; 13. ol; 14. seno; 16. tren; 17. kis; 19. dama; 21. ati; 22. aker; 24. leta; 26. in; 27. Adam; 29. notar; 31. Simon; 33. sega; 34. no.; 35. atom; 37. javi; 39. obe; 41. Igor; 43. rak; 44. voda; 46. eden; 48. N R; 49. oteto; 51. atelje; 53. Amen; 54. akna.

Navpično: 1. velika sobota; 2. in; 3. nos; 4. obed; 5. sv.; 6. kit; 7. Odra; 8. pretiravanja; 9. loka; 10. anal; 12. Anin; 15. omen; 18. sedi; 20. Atos; 23. rama; 25. atej; 28. moti; 30. agar; 32. noge; 34. novo; 36. moda; 38. ikre; 40. edem; 42. reta; 45. ate; 47. nek; 50. on; 52. L N.

Rešitev so poslali: Lojzka Pinterič, Sestre v Slomškovem domu, Slavko Koprivnik, Jelka Hojak, Jože Štritof, Ivanka Štritof, Jože Grilj, Milan Prešeren, Ivanka Krempl, Vinko Jager, Ivan Lapuh, Lidija Čušin, Anica Melnyk, Lotka Rafolt.

Žreb je tokrat izbral Milana Prešerna.

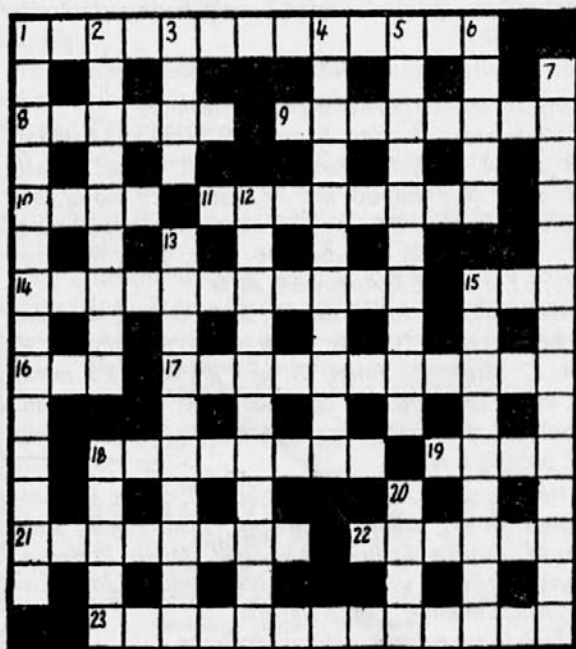
UVOŽENO IZ DEŽELE POD TRIGLAVOM

- + Ne more zamenjati nazora. Ima samo enega.
- + Večja ko je glava, večji je glavobol.
- + Častno besedo dam. — Kdo da več?
- + Na sledi so mu. Po njegovih stopinjah gredo.
- + V epicentru naredi potres najmanj škode.
- + Ne hvalite se s programom. Danes ga ima že vsak boljši pralnik.
- + Medtem ko nas etika uči, kaj vse se ne sme, nas uči življenje, kaj vse se more.
- + Če je vsak trenutek zgodovinski, kaj nam bo potem zgodovina! Dovolj bo samo koledar.
- + Trda roka ima za ozadje mehak naslanjač.

NAROBE KRIŽANKA

Za spremembo bo treba pri tej križanki začeti "pri repu". Besede na desnem spisku razvrsti v lik križanke vodoravno in navpično tako, da se bodo med seboj pravilno križale. Za lažje iskanje so besede urejene po številu črk.

- + Viš, kombinacija pa taka: legalizirana revščina in ilegalni milijonarji.
- + Predlog za slovensko zastavo v prihodnjih 45 letih: tribarvnica z veliko luknjo v sredini. Ta luknja bi bila zgovorna podoba tistega, kar nam je partija v zadnjih 45 letih pustila.
- + Naši prenovitelji ("bivši" komunisti) naj bi se rajši imenovali PONOVI TELJI:
  - a) razred ponavljajo (repetenti), ker so pri izpitu iz tega, kako je treba narod voditi, padli;
  - in b) ponavljajo iste napake, kot so jih delali 45 let.

"Zakaj pa so dali temu boksarju ime Križanka?"
 "Kar malo počakaj, pa boš morda sam uganil. No, da ne boš preveč radoveden: Križanka mu pravijo zato, ker vsako boksarsko tekmo začne navpično, konča pa vodoravno."

"Kdor mi ponudi alkohol, me globoko užali."
 "In kaj je tvoja reakcija na to?"
 "Žalitev požrem."

- 14 črk: ZVEZDOZNA NSTVO
PRIRODOSLOVSKI
- 13 črk: SVETOVNJAŠTVO
PREOBRN JENOST
- 11 črk: PRVENSTVENO
OBLIKOVA LEN
ENAJSTLETNI
PONATISN JEN
- 10 črk: OPLOJENOST
SKOPUŠENJE
- 9 črk: EVANGELIJ
DOJETNOST
- 8 črk: KAMENČEK
PAVLETOV
KOŠUTNIK
SPOSOJEN
- 6 črk: NOVOST
IVANOV
- 5 črk: KOMIS
TETIN
- 4 črke: BRON
SOBA
STAN
OLGA
- 3 črke: LOJ
DNO

Rešitev
pošljite
do 12. maja
na uredništvo!

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opomba-
mi in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.
KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami)
v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Ce-
na je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.
HOJA ZA KRISTUSOM je knjžica v obliki molitvenika, ki obsega
nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.
OHIO'S LINCOLN, FRANK J. LAUSCHE. V angleščini pisan življe-
njepis zdaj že pokojnega rojaka – senatorja ZDA. – Cena 22.– dol.
DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem
angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 12.– dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy
Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.
THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku
v samozaložbi pisca Jozeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Lo-
ško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.
THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini
je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami o-
premljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.
Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdmskega trga.

**LEPOTE SLOVENSkih CER-
KVA** je monumentalna knjiga z 283
barvnimi posnetki. Avtor slik je Jo-
že Anderlič, besedilo pa je napisal
dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

ZAPOJMO, FANTJE! je naslov
žepni izdaji narodnih pesmi. Cena
je samo pet dolarjev.

MARIJANSKI KOLEDARJI za
leto 1991. Dobite jih v naših ver-
skih središčih po tri dolarje.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na
Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nede-
lje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Nas bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira
okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od
poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE - CHARLES - or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666

